

התובע:

עו"ד משה סעדה, ת.ז. 029538311
ע"י ב"כ עו"ד עודד סבוראי מ.ר. 15133 ו/או עו"ד ערן
שחם-שביט ו/או עו"ד סיון האוזמן ו/או עו"ד מריה
אורן לייפר
מבית גיבור ספורט, רחוב מנחם בגין 7, רמת גן,
טלפון: 03-9455551; פקס: 03-9455553
דוא"ל: office@sa-sh-law.co.il;

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. מדינת ישראל – משרד המשפטים
2. עו"ד קרן בר מנחם – מנהלת מח"ש
3. עו"ד שי ניצן
ע"י פרקליטות ירושלים (אזרחי)
רחוב מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 073-3928128; פקס: 02-5419660
דוא"ל: avoda-prak-medina@justice.gov.il;

בעניין: סעדים הצהרתיים וכספיים בגין התעמרות בעבודה

גובה התביעה: 500,000 ש"ח

כתב תביעה

פתח דבר:

1. עניינה של תביעה זו הוא התעמרות בתובע, עו"ד משה סעדה, סגן מנהל מח"ש, בדרכים מגוונות, לרבות על דרך של הצרה בפועל ובכוח של תפקידו וסמכויותיו כסגן מנהל המחלקה לחקירת שוטרים (להלן: "מח"ש") וכשומר סף תוך מידור מקצועי ומידור חברתי, השפלה, ביזוי, ביוש, האשמות שווא והפצת שמועות מזיקות, וזאת שלא כדין וללא כל הצדקה, מטעמים בלתי ענייניים וכשביצוע העבודה אינו מחייב זאת. מסע התעמרות מתמשך ומתגבר זה, כלל גם ניסיון למנוע מהתובע לעשות את עבודתו כשומר סף תוך כדי הפעלת לחצים כבדים, לרבות איום מרומז ומפורש בפיטורים, ולאחרונה - אף זימונו בפועל לשימוע לקראת פיטורים בשל "אי התאמה", זאת לאחר שבקש מפרקליט המדינה הנוכחי, עו"ד עמית איסמן, להתערב לאלתר ולפעול להפסקת ההתעמרות בו ולהשבת סמכויותיו, שאם לא כן, ייאלץ לפנות לערכאות.
2. במקביל למסע ההתעמרות המכוון בשומר הסף, סורסה המחלקה לחקירות שוטרים והוחלשה והתובע נאלץ לראות בעיניים כלות כיצד ההתנהלות המקצועית משתבשת, סדרי העבודה מתקלקלים, האתוס המקצועי שטופח במשך חצי יובל מתרסק והמחלקה הופכת מיחידה מבצעית החותרת למגע ומצויה בליבת העשייה, בלא שאנשיה חוששים לחתור למגע ובמקרים מתאימים אף לחקור בכירים בצמרת המשטרה, לגוף נרפה וחסר ביטחון, כאשר חוקרים ואנשי מודיעין, שידיהם בעבר הלא רחוק היו עמוסות לעיפה במלאכת החקירות האינטנסיבית של חשיפת פשעים ותופעות עברייניות במשטרה, מסתובבים מתוסכלים במחלקה.

3. הפגיעה הקשה במח"ש ובשומר הסף הבכיר בדמותו של התובע, סגן מנהל המחלקה, נעשתה בכוונת מכוון מצד גורמים בעלי עניין בצמרת הפרקליטות, אשר ביקשו לשלב ידיים עם צמרת המשטרה על רקע חקירת תיקי נתניהו, וזאת גם במחיר של עיוות דין, פגיעה בנפגעי עבירה וכן ופגיעה קשה במח"ש כיחידה, בערכיה ובאנשיה.

4. התובע, אב לחמישה וסב (צעיר) לשניים, עובד במח"ש עשרים ושלוש שנים, מתוכן שבע שנים מילא את התפקיד כסגן מנהל מח"ש וכן שימש בפועל משך כשנה כמ"מ מנהל מח"ש, הכול לשביעות רצון כל ממוניו הישירים מזה שנים ארוכות. ואולם בשנים האחרונות, על רקע חקירות של בכירים במשטרה ומאבק איתנים שהתחולל בין צמרת המשטרה בחסות הפרקליטות לבין צמרת מח"ש, והרצון להבטיח חזית אחידה של המשטרה והפרקליטות על רקע חקירות תיקי נתניהו, ראש הממשלה דאז, לאחר חילופי הגברי שנערכו בתפקיד מנהל מח"ש, השתנה היחס כלפי התובע לבלי הכר והתובע מצא עצמו ניצב מול שוקת שבורה, במצב דברים של חוסר הידברות וחוסר הקשבה מצד הממונים עליו, כשהוא ממודר מכל תפקידיו וסמכויותיו, וכאשר הוא נופל קורבן להפצת שמועות שווא ביחס אליו מצד גורמים בכירים. התובע פנה אינספור פעמים לגורמים שונים בצמרת הפרקליטות, בכתב ובעל פה, על מנת להביא ליישור ההדורים ולסיים את מסכת ההתעמרויות בו, ללא הועיל.

5. חריג לכך היה בשלהי שנת 2019, לאחר שהתובע הודיע לראשונה שהוא שוקל הגשת תביעה לבית הדין לעבודה. בעקבות כך, כדי להימנע מתביעה על כל משמעויותיה, פעל פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, במהירות בימים האחרונים לכהונתו כדי להסדיר במסמך כתוב את חלוקת הסמכויות בין מנהלת מח"ש לבין התובע. מאז, נותרה צמרת הפרקליטות אדישה להתרעותיו החוזרות ונשנות של התובע בדבר רמיסה שיטתית מצד מנהלת מח"ש של הסיכום בדבר סמכויותיו, כפי שהוגדרו ע"י פרקליט המדינה דאז, ובדבר המשך התעמרותה השיטתית בו. לפיכך, בצר לו, פונה התובע לבית הדין הנכבד בבקשת סעד, כאמור וכמפורט בפרק הסעדים להלן.

6. יצוין כבר עתה, כי ההתעמרות הקשה והמתמשכת שהיא מנת חלקו של התובע, קשורה בטבורה בריקון תפקידו מתוכן עקב ניסיונות של גורמים במשטרה ובפרקליטות להחליש את מח"ש, שעה שהוא, התובע, מייצג את ההיפך הגמור, את שלמד מכל מנהליו בעבר ומימש בתפקידו - כי תפקידו של פרקליט במח"ש הוא לחתור למגע, לשאוף תמיד לעשיית צדק, ומעל הכל להבטיח שיהיה דין אחד לשוטר ולאזרח, לקצין בכיר ולשוטר זוטר, ושכולם שווים בפני החוק. לאורך שנותיו הרבות במח"ש התחנך התובע על ערך החתירה הבלתי מתפשרת, ללא מורא, לחשיפת אמת ולעשיית צדק, ואת הערכים הללו הוא מימש ועודו מנסה לממש גם כיום במח"ש. הווי אומר, הניסיונות לפגוע בתובע ואף להביא לסיום העסקתו, באים על רקע פעילותו הבלתי מתפשרת לביצוע התפקיד, ללא פניות או הטיות דין. מכאן, כתב תביעה זה, המתאר את מסכת ההתעמרות האמורה, משיק לתופעה ניכרת לעין המקבילה וכרוכה בה, והיא ההתדרדרות המהירה והחמורה שהתרחשה ומתרחשת גם בעצם ימים אלה בתפקודה של מח"ש, שהיא גוף חיוני לשמירה על שלטון החוק, ובאובדן דרכה כ"שומר סף".

7. תביעה זו פותחת זרקור על רצונו של פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, להבטיח כמעט בכל מחיר שיתוף פעולה הדוק עם מפכ"ל המשטרה דאז, רנ"צ (דימ') רוני אלשיך, מי שאך הגיע למשטרה משורות השב"כ, וראה מהרגע הראשון במח"ש "ארגון עוין" שיש לרסנו; כל זאת על רקע תיקי

חקירה רגישים שהתנהלו אותה עת במח"ש, אשר תוצאותיהם הביכו קשות את המשטרה ובעיקר את העומד בראשה. התביעה תחשוף כיצד פעל פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, בחסות בכירים נוספים במערכת, כדי למנוע ככל הניתן מבוכה ציבורית למפכ"ל אלשיך בתיקי מח"ש המרכזיים, תוך שהוא נמנע מלהעניק למח"ש את הגיבוי הדרוש לה לביצוע משימותיה, התנהלות שהביאה בסופו של דבר את מנהל מח"ש הקודם לקצר את כהונתו ולפרוש בטרם עת.

8. **עוד תתאר התביעה כיצד נחסמה דרכו של התובע, מי שהיה המועמד הטבעי לתפקיד מנהל מח"ש ושותף מרכזי לחקירת התיקים הרגישים בה, וכיצד פעלו הנתבעים כדי לנטרל אותו כליל מתפקידו, תוך שהם אינם בוחלים באמצעים, לרבות הדלפות בלתי חוקיות והוצאת לשון הרע, כדי לדחוק אותו אל מחוץ למח"ש, ובכך להבטיח שהמחלקה לחקירות שוטרים תהפוך סופית לגוף חלש, ממושמע ו"קשוב לצרכי המערכת" ו"לאינטרסים של מדינה", כל זאת על חשבון עצמאותה של מח"ש, ועל חשבון ייעודה כ"שומר סף" חיוני ורגיש האמור "לשמור על השומרים".**

9. **התביעה תתאר את ראשיתו ואחריתו של התהליך שהביא בסופו של דבר להגשמת "חזונו" של אלשיך בדבר פירוק מח"ש כ"ארגון עוין" בחסות פרקליט המדינה דאז עו"ד ניצן וממשיכי דרכו, ולהתפרקותה של מח"ש מערכיה ומהאתוס שאפיינו אותה לאורך חצי יובל שנים, להתדרדרות קשה בתוצאות עבודת המחלקה ולכשל ניהולי מתמשך המשתקף בנתונים אובייקטיביים, שהם בבחינת "הדבר מדבר בעד עצמו".**

10. חשוב להדגיש, כי עצם הגשת התביעה בנסיבות שנוצרו וחשיפת הדברים במערומיהם, על הפגיעה קצרת הטווח הצפונה בהם למערכת, וכמובן בתובע, כשהמערכת כולה צפויה כמנהגה ליישר שורות נגדו, קשה עד מאוד לתובע. מח"ש ופרקליטות המדינה היו לתובע, משך כשנות דור, מראשית דרכו המקצועית, לבית שני. אנשי מח"ש היו עבורו למשפחה שניה. יחד עם זאת, ודווקא משום חשיבותה של מערכת אכיפת החוק בכלל וחשיבותן של פרקליטות המדינה, המשטרה ומח"ש בפרט, רואה התובע משמעות וערך בחשיפת הדברים לאור השמש ובדרישת דין וחשבון מאותם אלה שניצלו ועודם מנצלים את תפקידם ומעמדם כקרדום לחפור בו, אשר עשו - ועודם עושים מאחורי הקלעים - דין לעצמם מסיבות בלתי ענייניות, ברומסם את כבודו של התובע עד כדי פגיעה בבריאותו. התובע משוכנע שחשיפת הדברים תוביל בסופו של דבר לטיוב המערכת וכי תביעה זו, בה הוא מבקש להיפרע ממוזיקיו, הינה המשך ישיר לשיחותו הציבורית רבת השנים.

הצדדים לתביעה:

11. **התובע - עו"ד משה סעדה**, התחיל את דרכו במח"ש כמתמחה לפני למעלה מעשרים ושלוש שנה. בעבודה קשה ומאומצת, אשר קבלות והצלחות רבות בצידה, הגיע התובע לפני למעלה מעשר שנים לתפקידו הנוכחי כסגן מנהלת מח"ש. התובע זכה לצמוח כמתמחה ולהתחנך כפרקליט תחת שרביט ניהולם של עו"ד ערן שנדר, אשר שימש כמנהל מח"ש ולימים כפרקליט המדינה; של עו"ד הרצל שבירו, מנהל מח"ש, וסגנו דאז עו"ד שלמה (מומי) למברגר; ושל עו"ד אורי כרמל, מנהל מח"ש הקודם (להלן: "מנהל מח"ש" או "מנהל מח"ש הקודם"), אשר בחר בתובע, בהמלצת קודמו, לכהן כסגנו. נציין כי התובע, המועמד כיום לפיטורין בשל "חוסר

התאמה, " הוגדר לאורך כל השנים כעובד מצטיין (ואף זכה בפרס העובד המצטיין בשנותיו כפרקליט במחלקה), והמשובים שנתנו לו כל הממונים עליו היו מצוינים והצביעו בבירור על כך שמבחינת ראשי המחלקה הקודמים לדורותיהם, הוא נמצא "מתאים מאד" לתפקידיו השונים במחלקה.

לא מיותר לציין, כי נוכח מחלה קשה שפקדה (בראשית שנת 2016) את מנהל מח"ש הקודם, הוא נאלץ להעדר פיזית ממשרדי המחלקה לתקופה ארוכה, כאשר באותה עת שימש התובע בהיבטים רבים כממלא מקומו, זאת בנוסף על תפקידו כסגן מנהל המחלקה, וזכה בשל תפקודו לשבחים ולהוקרה הן ממנהלו והן מכל צמרת משרד המשפטים, והכל בתקופה סוערת ומורכבת. יצוין, כי לאורך תקופה זו פרקליט המדינה דאז, שי ניצן, לא מצא לנכון לפקוד את משרדי מח"ש ולו פעם אחת, ראייה ברורה לשביעות רצונו המלאה ביחס להתנהלות המחלקה בעת מורכבת וקשה זו.

12. במהלך כהונתו בתפקיד סגן וכמ"מ מנהל מח"ש, הוביל התובע לצד מנהל מח"ש הקודם את עשייתה הנרחבת והפורייה של המחלקה בתחומים השונים, לרבות את תהליך אזרוחו המלא של מערך החקירות במח"ש (למעט שני תקני מנהלים שנתרו לליווי התהליך עד תומו). כמו כן הוביל התובע שכס אל שכס עם מנהל מח"ש הקודם את חקירת הפרשיות המרכזיות במחלקה, בתוכן "פרשיית הניצבים", במהלכה נחקרו רבים מניצבי המשטרה, ביניהם ניצב ניסו שחם, ממ"ז ירושלים דאז (שהורשע בדינו), הסמפכ"ל דאז ניצב ניסים מור (שהורשע בדינו), ראש להב 433 דאז ניצב רוני ריטמן (שהודח לאחר פסיקת בג"צ), ראש להב 433 דאז ניצב מנשה ארביב (שהורשע בדינו) בפרשת "הרב והניצב", וכן היה ממובילי חקירת פרשות רגישות וסבוכות נוספות, כדוגמת פרשת הקצין ערן מלכה (שהורשע בדינו) ועורכי הדין רונאל פיישר ורות דוד, פרשת בירור נסיבות מותו של יעקוב אלקיעאן ז"ל ועוד. על ההערכה הרבה לה זכה התובע ניתן ללמוד, בין היתר, מגיליונות ההערכה שקיבל בין השנים 2015-2017 וכן מדברים שכתבו אודותיו המשנה לפרקליט המדינה דאז, עו"ד יהושע (שוקי) למברגר וכן ראשי מח"ש בעבר אורי כרמל והרצל שבירו. דברים המדברים בעד עצמם, זאת מעבר למשובים המצוינים שליוו אותו ותיעדו באופן עקבי את דרכו לאורך כל שנותיו הארוכות כפרקליט במח"ש.

• העתקי גיליונות הערכה של התובע לשנים 2015-2017 מצ"ב **כנספח א'**

• העתקי דברי הערכה מצ"ב **כנספח ב'**

13. **הנתבעת 1 - מח"ש**, היא מחלקה בפרקליטות המדינה של מדינת ישראל, שתפקידה לחקור חשדות בדבר ביצוען של עבירות פליליות על ידי אנשי משטרת ישראל. מח"ש כפופה **למשרד המשפטים** ונמצאת תחת פיקוחם של המשנה לפרקליט המדינה (ענייניים פליליים) ופרקליט המדינה.

14. **הנתבעת 2 - עו"ד קרן בן מנחם**, שימשה בעבר בתפקידים שונים שאינם בכירים בפרקליטות. בחודש פברואר 2018 מונתה הנתבעת 2 לתפקיד מנהלת מח"ש (להלן: "**המנהלת**" או "**מנהלת מח"ש**" או "**המנהלת החדשה**").

15. **הנתבעת 3 - עו"ד שי ניצן** (להלן: "**פרקליט המדינה דאז**" או "**עו"ד ניצן**"), שימש בשנים 2013-2019 כפרקליט המדינה, היה ממונה ישיר על מח"ש וממונה עקיף על התובע ונטל חלק פעיל

העובדות הרלוונטיות לתביעה:

חלק ראשון: ההתעמרות בתובע בשנים 2016-2018 עד למינויה של מנהלת מח"ש

16. כאמור לעיל, בתקופה הרלוונטית, התובע שימש כסגן מנהל מח"ש. תחילתה של ההתעמרות המערכתית בתובע נעוצה באירועים שהתרחשו בשלהי שנת 2015 ובמהלך השנים 2016-2018, בהן נקלע התובע לעין הסערה בשל תפקידו כשומר סף מרכזי במערכת אכיפת החוק של מדינת ישראל.

17. כאמור בפרק המבוא לתביעה זו, מבלי לתאר אירועים מרכזיים שהתרחשו באותה תקופה, לא ניתן להבין את מלוא תמונת ההתעמרות בתובע ואת התשתית הבסיסית שהונחה להתמשכות ההתעמרות בו עד היום.

18. במהלך השנים 2015-2017 נחקרו במח"ש קצינים רבים במשטרת ישראל, ובכללם מספר ניצבים. באותה תקופה על מנת להבטיח "שקט תעשייתי" במערכת, הופעלו לחצים על הנהלת מח"ש מצד עו"ד ניצן, ובכלל זה בעניינם של סמפכ"ל המשטרה ניסים מור, ניצב (בדימוס) חגי דותן, בחקירת פרשת ריטמן (בין היתר ביחס לחקירתו כעד של המפכ"ל דאז דנינו) ובחקירת עו"ד רונאל פישר ועו"ד רות דוד, וכן בפרשיות נוספות. מדובר בלחצים פסולים שתכליתם הייתה למנוע ככל הניתן מבוכה במשטרת ישראל ובמערכת. מול אותם לחצים פסולים עמדה הנהלת מח"ש דאז כחומה בצורה על מנת למנוע השפעה זרה באותן חקירות ולהבטיח את השוויון בפני החוק.

19. כפי שיפורט להלן, ההתנהלות שתואר להלן גרמה בסופו של דבר במקצת המקרים לעיוות דין של ממש, כל זאת על רקע הרצון לרצות את המפכ"ל אלשיך ולהבטיח "הרמוניה" מערכתית על רקע חקירות נתניהו, וזאת גם במחיר סיכון שבירור האמת יפגע, אגב פגיעה קשה בנפגעי עבירה, בין היתר ביחס לדרך התנהלות חקירות המשטרה בתיקי נתניהו וחסימת בירור עומק ביחס לתקלות שהתרחשו לכאורה בחקירות רגישות אלה.

20. התנהלות זו, שנתקלה עד אותה העת בהתנגדות עזה של מנהל מח"ש דאז, קבלה תנופה מלאה עם פרישתו של מנהל מח"ש הקודם ומינויה של מנהלת מח"ש החדשה, מינוי שיתכן שנועד לאפשר מימוש באין מפריע של מדיניות "השקט התעשייתי" במערכת ביחסי המשטרה והגוף האמור לפקח עליה בפרקליטות.

21. עו"ד ניצן בחר פעל כפי כפעל כדבריו, בשל "אינטרסים של מדינה....(על מנת) לא לעשות טוב למי שרוצה ברעת מערכת אכיפת החוק....ודי לחכימא ברמיזא", זאת כפי שכתב עו"ד ניצן בלשונו הצחה לאחר שהאחרון הלך על התנהלות שערורייתית של המפכ"ל בעיצומה של חקירה ודרש – לשווא- לבלום אותה.

22. בשלהי שנת 2015, במקביל למינויו של המפכ"ל דאז רוני אלשיך (להלן: **"המפכ"ל דאז"** או **"המפכ"ל אלשיך"**), התנהלה במח"ש חקירה פלילית נגד ראש להב 433, ניצב רוני ריטמן, וזאת בעקבות מידע שהתקבל במח"ש אודות חשד שהלה ביצע הטרדה מינית וניסיון למעשה מגונה בכוח בקצינה ששרתה תחת פיקודו. בתום חקירה מהירה וממצה, מצאה מח"ש, כי קיים סיכוי סביר להרשעתו של ניצב ריטמן בניסיון למעשה מגונה בכוח ובהטרדה מינית, וכי נוכח תפקידו הבכיר ועוצמת הראיות שנאספו נגדו, קיים עניין ציבורי בהגשת כתב אישום נגדו, בכפוף לשימוע. חוות הדעת המקיפה הכוללת את המלצת מח"ש וכלל חומרי החקירה שנאספו, הועברה ליועץ המשפטי לממשלה, לפרקליט המדינה ולמחלקת המשמעת במשטרת ישראל.

23. מרבית הגורמים המקצועיים, ביניהם עו"ד ניצן, פרקליט המדינה דאז, היועמ"ש דאז עו"ד ויינשטיין ומנהל המחלקה הפלילית דאז בפרקליטות המדינה, עו"ד ג'ואי אש, סברו שיש מספיק ראיות להוכחת האשמה. למרות זאת, ניכר היה חוסר רצון מובהק מצד עו"ד ניצן והיועמ"ש ויינשטיין לקבל את המלצת מח"ש לזמן את ניצב ריטמן לשימוע לפני הגשת כתב אישום, כפי שהיה נהוג במקרים דומים בעבר וכפי שמח"ש המליצה.

24. בצד האמור, הדעה הרווחת בקרב כלל משתתפי הישיבה, ללא יוצא מן הכלל (וכפי שנפסק בדיעבד לאחר מספר שנים בבית המשפט העליון) הייתה כי נוכח ממצאי החקירה וטיב הראיות, קיים קושי משפטי ממשי שניצב ריטמן יישאר בתפקידו הבכיר והרגיש כראש להב 433, ואף דווח כי לפי עמדת היועץ המשפטי של המשטרה דאז, תנ"צ שאול גורדון, המשך כהונת הקצין החשוד בתפקידו נראה בלתי סביר. על רקע זה, ההערכה המקצועית הכללית הייתה שככל שניצב ריטמן יפרוש מתפקידו, הדבר יפחית במידה רבה את עוצמת העניין הציבורי הכרוך בצורך למצות עמו את הדין בהליך פלילי, וכך ניתן יהיה במכלול נסיבות העניין, משפטית וציבורית, להסתפק בהפסקת שירותו של הקצין אגב נקיטת הליכים פיקודיים נגדו, בדיוק כפי שנעשה בעניינם של קציני משטרה בכירים נוספים בעבר בנסיבות דומות.

25. לאור האמור, בסוף הישיבה שנערכה בלשכת היועץ המשפטי לממשלה וינשטיין, נתקבלה החלטה לפיה תיערך פגישה "בעשר עיניים" בה ישתתפו היועץ המשפטי לממשלה ומשנהו, פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, מנהל מח"ש הקודם והמפכ"ל אלשיך, במסגרתה יוצגו בפני המפכ"ל אלשיך עיקרי הראיות בתיק, ותובהר לו העמדה המשפטית של צמרת הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה, לפיה כל עוד ניצב ריטמן אינו פורש מתפקידו, ככל הנראה לא יהיה מנוס מהגשת כתב אישום בכפוף לשימוע, זאת עקב עוצמת העניין הציבורי הכרוך בעניין ונוכח תפקידו הרגיש כ"חוקר מס' 1" במשטרת ישראל, מי שאמור לחקור בעצמו שועים ואישי ציבור, בין היתר בגין חשד לעבירות מן הסוג בו הוא עצמו נחשד, ואמור לשוב לפקד על הקצינה שנפגעה לכאורה על ידו, כמו גם על קצינים, קצינות, שוטרים ושוטרות שמסרו עדות מפלילה נגדו בפרשה.

26. זמן קצר לאחר קיום ישיבה זו, הופתעו מנהל מח"ש והתובע לגלות **דרך פרסום בתקשורת**, כי בניגוד מוחלט לסיכום הישיבה, ומבלי לשתפם במהפך שחל בתהליך קבלת ההחלטות, בכוונת היועץ המשפטי לממשלה ויינשטיין, בהמלצת פרקליט המדינה דאז, ניצן, לסגור את התיק בלא לקיים קודם לכן את המהלך עליו סוכם. ניסיונו של מנהל מח"ש דאז לבלום את המהלך

המפתיע לא צלח וכך, ימים ספורים אחרי סגירת התיק בהמלצת עו"ד ניצן, החזיר המפכ"ל אלשיך את ניצב ריטמן לשורות המשטרה, לתפקידו הבכיר והרגיש כראש להב 433, כאילו לא היו דברים מעולם.

27. יצוין כי על פי המסורת המשפטית שאפיינה עד אותה עת את עבודת מוסד פרקליט המדינה ומוסד היועץ המשפטי לממשלה מבחינתו של התובע, תהליכי העבודה היו נעשים בשקיפות, בידיעת כלל הגורמים הבכירים הנוטלים בהם חלק, וזאת גם מקום בו התגלעו חילוקי דעות קשים. בפרשת ריטמן חזו מנהל מח"ש וסגנו בפליאה לראשונה אם כי לא בפעם האחרונה, (ע"ע שבירת תהליך קבלת ההחלטות בפרשת אום-אל-חיראן שתפורט להלן) כיצד נשבר תהליך קבלת ההחלטות וכיצד מתבצע "מעקף" לפרוטוקול הדיון ולתהליך קבלת ההחלטות המסודר שנערך בנוכחותם.

28. יש להדגיש, כי בתקופה הרלוונטית, פקד ניצב ריטמן לעיתים מזומנות את לשכת פרקליט המדינה דאז מתוקף תפקידו, וביתר שאת נוכח חקירת "תיק המעונות" ותיקי ראש הממשלה דאז בנימין נתניהו, כאשר אגב כך נפתחה נגדו החקירה הפלילית שניהלה מח"ש.

29. פרקליטיו של ריטמן שיגרו באותה עת ללשכת היועץ המשפטי לממשלה מכתבים בהם נטען ללא כל בסיס כי מי שעומד מאחורי המתלוננת נגד ריטמן הם "גורמים עלומים המבקשים לחבל בחקירת ראש הממשלה". ניכר כי בסופו של דבר, הלחץ האמור פעל את פעולתו שכן ההחלטה בפרשת ריטמן, שנתקבלה בניגוד לעמדת צמרת מח"ש, לעמדת מנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה ולחוות דעתו של היועץ המשפטי של המשטרה, הייתה בגדר **סטייה מובהקת ובלתי מנומקת מהמדיניות שנהגה אותה עת ע"י מח"ש**, מדיניות שגובשה על דעת פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן והיועץ המשפטי לממשלה, יהודה ויינשטיין בכל תיקי הניצבים האחרים אשר נחשדו בהטרדה מינית, ואשר נאספו לגביהם ראיות (במקרים רבים פחותות בעוצמתן באופן משמעותי מאלה שנאספו בפרשת ריטמן), אשר כולם ללא יוצא מן הכלל נאלצו לפרוש מתפקידם, ומרביתם אף הועמדו לדין.

30. **השבת ניצב ריטמן, ראש להב 433 החשוד, לתפקידו כמפקדם הבכיר של הקצינה הנפגעת ושל השוטרים והשוטרות שתמכו בגרסתה, ושל אלפי שוטרים ושוטרות נוספים, על כל המשתמע מכך, עלתה כדי עיוות דין ושידרה מסר חמור ביחס לגורלן של מתלוננות במשטרה. ואכן, מהלך זה (שתוקן באיחור ניכר, רק לאחר כמה שנים, בפסיקת בית המשפט העליון) גדע באחת, ובאופן לא טבעי בעליל, את שרשרת החשיפות של פרשיות מסוג זה בתוככי משטרת ישראל וחדל באחת את זרם המידע המודיעיני והתלונות שהגיעו מהמשטרה למח"ש.**

31. למותר לציין, כי חזרתו של ריטמן לראש אגף החקירות והמודיעין במשטרה, כאחד מבכירי הניצבים המשרתים בה ולוחשים על אוזנו של המפכ"ל, לא בישרה טובות גם לגבי המשך שיתוף הפעולה החיוני בין משטרת ישראל למח"ש והאפשרות לקבל מידע ותלונות נוספות נגד קצינים בכירים במשטרה. בעקבות החלטה זו והשלכותיה הצפויות, כתב מנהל מח"ש מייל חריף למשתתפי הישיבה, בו הביע הסתייגות מההחלטות שנתקבלו תוך שציין את השלכותיהן הצפויות בכל הנוגע להכוונת התנהגות עתידית במשטרה.

• העתק דוא"ל מיום 29/12/15 מצ"ב **כנספח ג'**

32. מספר ימים לאחר שיגור מייל זה, בתאריך 31/12/15, בצירוף מקרים מעורר סימני שאלה,

הנחה היועמ"ש ויינשטיין, בתיאום עם פרקליט המדינה דאז, את העוזרת שלו לזמן דיון דחוף, רב משתתפים, שעניינו "שינוי מבנה מח"ש" (הפרדת חקירות ופרקליטות). הישיבה המפתיעה, שנקבעה מחוץ לכל קונטקסט (פרט למחלוקת החריפה שנתגלעה בתיק ריטמן ולמייל החריף ששיגר מנהל מח"ש דאז) נקבעה ליום 18/1/16 בלשכת היועמ"ש. ודוק, מדובר בדיון משמעותי - שינוי המבנה של מח"ש, הפועלת במתכונתה כשנות דור – **וזאת בלא שעלתה בעבר כל טענה או השגה בענין זה מטעמים של פרקליט המדינה דאז, היועמ"ש ויינשטיין, או מי מקודמיהם בתפקידים, כמו גם מצד מפכ"ל משטרה קודמים (יזכר כי המפכ"ל אלשיך מונה בשלהי שנת 2015, זמן קצר לפני חשיפת פרשת ריטמן).**

33. בתגובה לזימון המפתיע לישיבה, בקש מנהל מח"ש לקיים דיון פנימי מקדים בלשכת פרקליט המדינה דאז על מנת לברר במה דברים אמורים ועל מנת להיערך לישיבה בלתי צפויה זו, אשר לא קדמה לה שום עבודת מטה מקדימה. בקשה טריוויאלית זו של מנהל מח"ש הושבה ריקם.

34. מדובר בהתרחשות שארעה חודשים ספורים לאחר מינוי המפכ"ל אלשיך, בסמוך לאחר ההחלטה בפרשת ריטמן, כל זאת כחודש אחד בלבד בטרם פרישת היועמ"ש ויינשטיין מהתפקיד ולאחר שמחליפו, ד"ר אביחי מנדלבלט, כבר נבחר. מדובר היה במהלך שנחזה על פניו להיות ניסיון מובהק למחטף של הרגע האחרון, כל זאת בהובלתו של פרקליט המדינה דאז, הממונה הישיר על מח"ש.

35. סימני השאלה הכרוכים במהלך חריג זה ובעיתויו מחריפים ומתחדדים נוכח העובדה שקודם לישיבה משמעותית זו על שינוי מבנה יסודי של מחלקה בפרקליטות המדינה אצל היועץ המשפטי לממשלה, לא נעשתה, כאמור, כל עבודת מטה מקדימה, לא הוכנו מטעם יוזמי הדיון כל ניירות עבודה, ופרקליט המדינה דאז אף נמנע מלקיים ישיבה מקדימה בלשכתו עם אנשי מטה הפרקליטות, לגבי גורלה של יחידה המצויה תחת ניהולו הישיר כפרקליט מדינה, וזאת בניגוד לכל מה שנהוג ומקובל בניהול הפרקליטות מימים ימימה.

36. יודגש, כי הן עו"ד ניצן והן היועמ"ש ויינשטיין הכירו את מבנה מח"ש לפני ולפנים: השניים היו מוזמנים כדוברים מרכזים בכל הסיכומים השנתיים של מח"ש ומעולם לא העלה איש מהם כל השגה או טענה אלא להפך; השניים נהגו להחמיא למח"ש, לאנשיה ולהנהלתה בחום בהזדמנויות אלה ובאחרות. יתר על כן, עו"ד ניצן שליווה את מח"ש לאורך שנים רבות, אף הגן בערכאות על מח"ש (ע"פ 1103/00 מחוזי חיפה, מדינת ישראל נגד עופר מרדכי ואח') מפני טענה שנטענה ביחס למבנה המחלקה ובית המשפט המחוזי קיבל את עמדת המדינה ואת עמדת מח"ש, אותן ייצג עו"ד ניצן, וקבע שאין כל פסול במבנה מח"ש, שהוקמה ונבנתה לאורך השנים ככוח משימה ייעודי משולב של מודיעין-חקירות-פרקליטות, מתכונת בה עובדת המחלקה הלכה למעשה עד עצם היום הזה (למעט שינויים פרסונאליים וביורוקרטיים בעיקרם שבמרכזם נטרול מלא של סגן מנהל המחלקה והוצאתו אל מחוץ לשרשרת הניהול).

37. לימים התחוור כי הדרישה המפתיעה ל"שינוי מבני" במח"ש, שהופיעה במערכה ראשונה כרעם ביום בהיר, סופה להתממש במערכה האחרונה, והכל לפי דרישת המפכ"ל אלשיך (שנכנס, כאמור, לתפקידו במקביל לחקירת פרשת ריטמן בסוף שנת 2015) ועל רקע רצונו לפרק "גורם עיון" (אותו זיהה בדמותה של מח"ש). באותה ישיבה אמנם עלה בידי מנהל מח"ש דאז – בתמיכתו החד משמעית של המשנה לעניינים פליליים דאז, השופט דהיום אלי אברבנאל -

לבלום את המהלך שיזם פרקליט המדינה דאז נכון לאותה עת. עם זאת, כפי שיפורט בהמשך, בסמוך לאחר פרישתו של מנהל מח"ש, פעל עו"ד ניצן במהירות למימוש המהלך באמצעות המנהלת החדשה, שנרתמה באופן נמרץ למימוש חזונו של אלשיך, וזאת עוד בטרם הכירה את המחלקה, משימותיה ואנשיה, ובלא שידעה דבר על התווך המקצועי המורכב לתוכו נקלעה. בשולי הדברים יצוין, כי התובע מעריך שלמעשה עד עצם היום הזה מנהלת מח"ש איננה מודעת כלל לשימוש שנעשה בה ככלי יעיל לנטרולה של מח"ש כשומר סף עצמאי. גם על כך אין אלא להצר.

38. נשוב לאחור על ציר הזמן: בראשית חודש אפריל 2016, חלה מנהל מח"ש הקודם ובעקבות זאת הוא נאלץ לצמצם את שעות עבודתו, ובעיקר את נוכחותו הפיזית במשרד. כעבור מספר חודשים, על רקע ההחלטות שנתקבלו בפרשת ריטמן והגיבוי שניתן למפכ"ל אלשיך ע"י צמרת המשרד, הוא הגיע לפגישת עבודה בביתו של מנהל מח"ש הקודם. במסגרת הפגישה הלן המפכ"ל אלשיך על מח"ש ואנשיה, תלונות שנשמעו מפיו גם בעבר. במסגרת זו המפכ"ל אלשיך, שבתפקידו הקודם כיהן כסגן ראש השב"כ, אף אמר למנהל מח"ש דאז: "אתה הרי יודע שאני מומחה בפירוק ארגונים עוינים". בהמשך, כפי שיפורט להלן, דיווחו הן מנהל מח"ש והן התובע על התבטאות חריגה זו לפרקליט המדינה וליועץ המשפטי לממשלה.

39. במקביל, התנהלות הפיקוד הבכיר במשטרה מול מח"ש, לרבות אגף החקירות והמודיעין בראשות ניצב רוני ריטמן ששב לתפקידו (לאחר שתיק החקירה נסגר נגדו זמן קצר לפני לכן, בהחלטות שנויות במחלוקת שזכו בהמשך לביקורת שיפוטית נוקבת), הפכה להיות לעומתית ועוינת ורמת שיתוף הפעולה של המשטרה עם אנשי מח"ש פחתה והלכה. חוקרי מח"ש ורכזי המודיעין שלה, שזכו בעבר לשיתוף פעולה מלא והיו אורחים רצויים בלשכות מפקדים (שמסרו במקרים רבים מידע יקר ערך לגבי חשד לעבירות המתבצעות בארגון), הפכו להיות דמויות בלתי רצויות. מידע שזרם בעבר באין מפריע מהמשטרה למח"ש לתועלת המשטרה והאינטרס הציבורי על עבריינות שוטרים, עוכב ונבלם. קשרי העבודה המקצועיים המעולים שאפיינו את עבודת הנהלת מח"ש מול צמרת פיקוד המשטרה הקודמת השתנו בתכלית.

40. במקביל, החל עידוד מערכתי קולני בתוך המשטרה להגשת תלונות יזומות נגד אנשי מח"ש, באופן שמעולם לא נעשה בעבר וללא כל תיאום מוקדם בין הארגונים. בניגוד למפכ"לים קודמים, אשר היו ערים לכך שתלונות שוטרים חשודים נגד חוקריהם במח"ש מחייבות בחינה זהירה נוכח המגמתיות המובנית בתלונות מעין אלה, בחר המפכ"ל אלשיך להדהד תלונות אלה בעוצמה, באופן אישי, תוך שהוא מעודד את שוטריו להתלונן על מח"ש ואנשיה, ותובע שוב ושוב את התייחסות פרקליט המדינה דאז אליהן.

41. בניגוד למנהגם של פרקליטי המדינה הקודמים לדורותיהם – ובפרט בעת האחרונה פרקליט המדינה לדור – לחצוץ בין מפכ"ל המשטרה למח"ש ולחסום כל ניסיון מצד גורם משטרתי, בכיר ככל שיהיה, להלך אימים על אנשי מח"ש, בחר פרקליט המדינה דאז להעניק אוזן קשבת לטרוניות הרבות של אלשיך, תוך שהוא מתייחס לכל תלונה מטעמו של כל שוטר חשוד או נאשם, מופרכת ככל שתהיה, לכזו ההופכת את מח"ש ואנשיה ל"חשודים מידיים".

42. יודגש, כי למרות ריבוי התלונות על עובדי מח"ש באותה תקופה, והצפת התלונות באופן אישי ע"י המפכ"ל אלשיך מול פרקליט המדינה דאז, התברר בדיעבד, לאחר בדיקות רבות שנעשו הן

ע"י הנהלת מח"ש והן ע"י גורמים שונים בפרקליטות המדינה, חיצוניים למחלקה, שרובן המכריע של אותן "תלונות" לא היו אלא תלונות סרק נקמניות, שנועדו להבאיש את ריחה של המחלקה ואנשיה.

43. ניכר בדיעבד, כי מדובר היה במהלך מתוכנן ומחושב (ככל הנראה פרי "מומחיות בפירוק ארגונים עוינים") אשר נועד לפגוע באופן שיטתי בשמה ולערער את מעמדה של המחלקה, תוך ניסיון לבצע "סיכול ממוקד" בדור העתיד של הנהגת המחלקה, ובפרט בראש צוות חשיפה במח"ש, מי שהיה החוקר מספר אחד של המחלקה, ובתובע, שהיה המועמד הטבעי לקבל לידיה את ראשות המחלקה; כל זאת על מנת להרתיע את חוקרי המחלקה ואנשיה מלפעול, כדרכם, ללא משוא פנים וללא מורא, ולגדוע את המסורת המקצועית ואת הרציפות שנהגה בה מאז ומתמיד, בדמות העברת מקל הובלת המחלקה ממנהל מח"ש לסגנו.

44. להשלמת התמונה יצוין, כי בחודש נובמבר 2017, בסופו של הליך משפטי ארוך, אילץ בית המשפט העליון בבג"צ 3884/16 את משטרת ישראל ואת העומד בראשה לסיים את שירותו של ניצב ריטמן במשטרה. בית המשפט קבע, כי נפלו פגמים בהחלטת המפכ"ל אלשיך שנמנע מנקיטת צעדים מנהליים נגד ניצב ריטמן, וקבע כי ההחלטה אינה יכולה לעמוד ודינה להתבטל.

45. כמו כן העביר בית המשפט ביקורת חסרת תקדים על "עמימות" החלטת היועץ המשפטי לממשלה, שהתקבלה על דעת פרקליט המדינה דאז, ניצן, בקבעו כי מדובר בהחלטה שלא נדרשה באופן מנומק לשאלת עוצמת הראיות התומכות בתלונתה של העותרת, ואשר דרך ניסוחה לא איפשר כלל לבית המשפט העליון להתחקות אחר השיקולים הראייתיים שעמדו ביסודה, מצב דברים שהוביל את בית המשפט העליון (כמילותיו של כב' השופט ע. פוגלמן) "לדרך ללא מוצא" (פיסקה 80 לפסק הדין).

46. פרשה טעונה זו, וההתנהלות הבעייתית שאפפה את תהליכי קבלת ההחלטות בה, היוותה את תחילת המערכה על עצמאותה וחוסנה של מח"ש לאחר שהתובע, ביחד עם מנהל מח"ש הקודם ומח"ש כולה, סומנו ע"י המפכ"ל אלשיך כ"ארגון עוין שיש לפרקו", ולאחר שצמרת הפרקליטות בראשותו של עו"ד ניצן, העדיפה לשמור על מערכת יחסי עבודה תקינים לשיעור רצונו של מפכ"ל המשטרה על חשבון עצמאות עבודתה של מח"ש ואיכותה כ"שומר סף" ייחודי, כמו גם על חשבון עמעום ההחלטות שנתקבלו בתיקים הרגישים ביותר של המחלקה ועל חשבון נפגעי עבירה.

47. נאמן לשיטותיו כאיש שב"כ מומחה בסיכול ארגונים עוינים, הלין אלשיך בכזב מספר פעמים בפני פרקליט המדינה דאז, כמו גם בפני מנהל מח"ש דאז, כי התובע במסגרת תפקידו "מדליף" שלא כדין דברים לתקשורת ללא אישור וחורג מסמכותו. מנהל מח"ש הקודם בדק את הטענות ואחרי שהוברר לו כי הן חסרות שחר ושקריות, הבהיר לאלשיך כי עליו לחדול ממנהגו זה ולהתמקד בניהול אנשיו שלו.

48. יצוין, כי במח"ש ובפרקליטות ידוע היטב שהמפכ"ל אלשיך הוא בבחינת "הפוסל שבמומו פוסל", שכן בחוות הדעת שנערכה במח"ש בפרשת אום אל חיראן (שתפורט להלן), נסקרה, בין היתר, ובהרחבה, הדלפה חמורה וישירה שביצע המפכ"ל אלשיך עצמו בסמוך לפני חקירת השוטרים במח"ש, הדלפה אשר שיבשה את החקירה ואף אפשרה תיאום עדויות בין

השוטרים.

49. למרבה הצער, בניגוד לאופן בו נהגו פרקליטי המדינה בעבר, פרקליט המדינה דאז ניצן העניק למפכ"ל היתר גורף, לכל הפחות במשתמע, להשמיץ ולהאשים דרך קבע את מח"ש, את בכיר חוקריה ואת התובע בפרט, בהאשמות חמורות, ובסופו של דבר ניכר כי הוא אף חבר לאלשיך באמצעו את טענתו השקרית של המפכ"ל כלפי התובע, כל זאת מבלי שטרם אי פעם לברר את הנטען מול התובע, כמתחייב.

50. כך לדוגמה, בפגישה שנערכה בין מנהל מח"ש לפרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, טען פרקליט המדינה בפני מנהל מח"ש כי הובאה לידיעתו טענה לפיה התובע "מדליף" לעיתונאים פרטי חקירה במסגרת תפקידו כמ"מ. מנהל מח"ש, שהכיר מקרוב את עבודת התובע, סגנו, אשר ליווה, בין היתר, את עבודת דוברת מח"ש, וניהל מכוח תפקידו שיחות רקע עם עיתונאים בסמכות וברשות ובליויי מקצועי צמוד של דוברות מח"ש, כנהוג וכמקובל, תבע פרטים לגבי הנטען, הבהיר את הדברים לפרקליט המדינה דאז והפציר בו לבדוק את הנושא לעומקו, ללא כחל וסרק, ולזמן את התובע לשיחה גלויה כמתחייב; אך פרקליט המדינה דאז העדיף להותיר באוויר את העננה שהפריח אלשיך, ונמנע מלקדם בירור עובדתי כלשהו, תוך שברור בדיעבד, כי **הוא איפשר אגב כך את הכתמת שמו המקצועי של התובע.**

פרשת אום אל-חיראן והשלכותיה

51. ביום 18/1/17, נהרג המורה המנוח **יעקוב אבו אלקיעאן ז"ל בכפר אום אל-חיראן** מאש אנשי משטרה, והשוטר ארז לוי ז"ל נהרג אף הוא כתוצאה מפגיעת רכבו של אלקיעאן המנוח. בשלב מוקדם מאוד לאחר האירוע, **הכריז המפכ"ל אלשיך בפני התקשורת, כי מדובר ב"אירוע טרור על רקע לאומני בחסות דאעש", שנוטרל על ידי משטרת ישראל.** בסמוך לאחר מכן, הפיצה דוברת משטרת ישראל ביוזמתה את סרטון האירוע שצולם על ידי מסוק משטרת, ממנו עלו סימני שאלה רבים ביחס להתרחשות וביחס לטענת המפכ"ל דאז כי מדובר ב"פיגוע". פרסום סרטון זה הוביל לפתיחת חקירת מח"ש, בתיאום מלא עם פרקליט המדינה דאז והיועץ המשפטי לממשלה דהיום.

52. משלב מוקדם ניכר היה, כי במקום לאפשר לבדיקה להתנהל ביעילות ולוודא שיתוף פעולה מלא של המשטרה עם חוקרי מח"ש, המפכ"ל מבכר לדבוק בעמדתו הראשונית ולעמוד כחומה בצורה מאחורי דברים בלתי מבוססים שיסודם בדיווח ראשוני של שוטרי, שבחר לאמר קבל עם ועדה במהלך הלווייתו של השוטר המנוח.

53. בלשון המעטה, ייאמר, כי משטרת ישראל והעומד בראשה לא שיתפו פעולה עם החקירה שניהלה מח"ש אודות האירוע. התנהלותם החריגה של המשטרה והעומד בראשה ביחס לאירוע זה פורטה לימים בחוות דעת מפורטת שנערכה במח"ש בנושא, אשר הוגשה לפרקליט המדינה דאז. יודגש, כי **במהלך החקירה הופעלו על מח"ש לחצים מצד המפכ"ל אלשיך**, והחקירה אף שובשה, בין היתר, ישירות על ידי אלשיך עצמו. יודגש כי חוות דעת זו שהוגשה לפרקליט המדינה ניצן, מעולם לא ראתה אור, והדברים החמורים שהוצפו בה מעולם לא זכו לטיפול של ממש!

54. הדברים הגיעו לשיא כאשר עוזר המפכ"ל דאז, נצ"מ עפר שומר, שלח בשגגה לתובע, הודעה

שנשלחה אליו ככל הנראה מהמפכ"ל דאז, בה האחרון מורה לו: "תיכנס בסעודה" (הטעות באיות השם, במקור - הח"מ). שיבוש לשוני זה בשמו של התובע על ידי המפכ"ל אלשיך היה ידוע ומוכר, ולמיטב ידיעת התובע היה אופייני רק לו. בנוסף, התובע הואשם על-ידי עוזרו של המפכ"ל אלשיך כי בעצם ניהול החקירה של אירוע אום אל חיראן, הוא "פוגע במפכ"ל ובמדינת ישראל", ושהוא "לא פטריוט".

• העתק הודעה "תיכנס בסעודה" מצ"ב כנספח ד'

55. הדברים מדברים בעד עצמם: באופן יזום, ניסה המפכ"ל אלשיך בזמן אמת להרתיע את התובע ואת מח"ש מלחקור את משטרת ישראל - ובפרט מלחקור את אירוע אום אל חיראן, לגביו כבר פסק המפכ"ל את פסוקו והתחייב באופן ציבורי לתוצאת הבדיקה עוד בטרם החלה. המפכ"ל אלשיך שילח את עוזרו, לא פחות ולא יותר, "להיכנס" בתובע שהיה ממונה על החקירה באותה עת.

56. בנוסף, אלשיך פנה למנהל מח"ש והלין בכזב על התנהלותו של ראש צוות החקירה, סני"צ דובי שרצר, וכן על "הדלפות" מצידו של סגן מנהל המחלקה. הוא אף טען בפני מנהל המחלקה דאז כי ככל שהיו שואלים לדעתו, הוא היה ממליץ "לפרק את מח"ש ולבנות אותה מחדש". על כך הבהיר מנהל מח"ש דאז לאלשיך כי האמירות שלו הן בוטות, פוגעניות ובלתי מבוססות, והטיח בו כי סגנונו הבוטה איננו מקובל עליו וכי הלשון המאיימת בה הוא נוקט בדבר הצורך ב"פירוק מח"ש", משתייכים לעולם תוכן של "פירוק ארגונים עוינים", עולם אשר מח"ש ואנשיה כלל אינם חלק ממנו.

57. יודגש כי פרט לניסיון להטיל אימה על חוקריו, המפכ"ל אלשיך שיבש את חקירת אום אל חיראן שעה שבמהלך תדרוך משטרתי בתאריך 22/1/17 בנוגע לתיקי רוח"מ לשעבר נתניהו, הוא בחר בד בבד לתדרך גם בנושא ההתרחשות באום אל-חיראן, שהייתה אותה עת בראשיתה של בדיקה וחקירה. בתדרוך זה חשף המפכ"ל, במתכוון או ברשלנות חמורה, פרטים רגישים ומוכמנים מגרסת השוטרים, שהיו באותה תקופה תחת חקירה. בחומר הראיות בתיק זה יש יותר מיסוד סביר לחשד כי כתוצאה מתדרוך פומבי זה, למדו השוטרים על פרטים מגרסת מי מחבריהם ואימצו חלקים מהגרסה שהדליף אלשיך, תוך שהם סוטים מגרסתם הקודמת.

58. על רקע דיווח של מנהל מח"ש הקודם והתובע ליועץ המשפטי לממשלה ד"ר מנדלבלית (להלן: "היועמ"ש") בנושא, זומנה ביום 23/2/17 ישיבה בלשכת היועמ"ש. לישיבה זומן גם נשוא התלונות, המפכ"ל אלשיך.

59. בטרם התכנסותה הרשמית של הישיבה, ביקש היועמ"ש לשוחח בלשכתו עם מנהל מח"ש הקודם, פגישה בה השתתף גם פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן. למרות שהתובע שימש באותה עת כמי שהיה מופקד על החקירה, הוא נתבקש להמתין בחוץ. בסמוך לאחר מכן עדכן מנהל מח"ש דאז את התובע כי הוא נתבקש ע"י היועמ"ש לגלות סבלנות והבנה בישיבה ולהימנע מ"פיצוץ" הישיבה, כל זאת נוכח רגישות מערכת היחסים בין צמרת הפרקליטות ומפכ"ל המשטרה. למותר לציין שהימים היו ימי חקירות ראש הממשלה דאז, נתניהו.

60. במהלך ישיבה זו, עימת מנהל מח"ש חזיתית את המפכ"ל דאז ועוזרו עם המסר המאיים שנשלח לתובע. השניים התעלמו מכך לחלוטין תוך שנראה היה כי באופן מתואם ומתוכנן היטב השתלח עוזר המפכ"ל (נצ"מ שומר) בתובע בלשון בוטה, בגידופים ובצעקות, הכל בחסות

המפכ"ל אלשיך, אשר בקש להפוך את הקערה על פיה, וניצל את המהומה שהתרחשה בישיבה כדי לדרוש באותה הזדמנות לפרק את מח"ש למרכיביה (דרישה שנבלמה מיד ע"י היועמ"ש מנדלבליט, לצד שתיקת עו"ד ניצן). מנהל מח"ש מצא עצמו מגונן על התובע ועל מח"ש מול מתקפה בוטה זו, שהייתה חסרת יסוד ומשולחת כל רסן. **למרבה הצער והפליאה, במקום שהיועמ"ש ופרקליט המדינה דאז יגבו את מח"ש ומנהליה ויעמידו את המפכ"ל ועוזרו במקומם, השניים התעלמו מהדברים ובשתיקתם זו העניקו יד חופשית למפכ"ל אלשיך. המסר שהתקבל בסופה של ישיבה זו היה ברור וחד: יחסי פרקליטות-משטרה קודמים ולא יינתן גיבוי למח"ש; כל זאת על רקע הרצון לשלב ידיים ולהבטיח את שיתוף הפעולה במערכת על רקע תיקי נתניהו, גם במחיר פגיעה משמעותית בחקירת פרשת אום אל-חיראן ובמחיר פגיעה קשה במח"ש, באנשיה ובערכים עליהם היא מופקדת.**

61. **במצב דברים חריג זה, המפכ"ל אלשיך, שהיה בעל עניין בחקירת פרשת אום אל חיראן וקלע את עצמו שוב ושוב לניגוד עניינים אישי ומוסדי מובהק, ראה עצמו חופשי לפעול באופן אקטיבי על מנת לנסות להטיל אימה על התובע ואף לדחוף לפירוקה של מח"ש, או לכל הפחות בשלב ראשון, לנסות לקעקע את מעמדה ולנסות להרתיע את טובי אנשיה. כאמור, באותה תקופה היו היחסים בין המפכ"ל אלשיך לפרקליט המדינה דאז וליועמ"ש רגישים. מדובר היה בימי השיא של חקירות ראש הממשלה דאז, נתניהו, וממילא שיתוף הפעולה שנדרש מצד כלל הגורמים על-מנת לקדם את חקירות ראש הממשלה - שעמדו בעין התקשורת, בעין הסערה הציבורית ובמוקד של ביקורת פוליטית קשה, היה חיוני לכלל גופי אכיפת החוק. לפיכך, נהנה המפכ"ל אלשיך באותה עת ממעמד חזק מהרגיל בקרב בכירי פרקליטות המדינה.**

62. **בסמוך לאחר הישיבה החריגה, לאחר שמנהל מח"ש השמיע באוזני פרקליט המדינה דאז טרוניה חריפה על היחס המשפיל והפוגעני לו זכה התובע בישיבה, כמו גם על כך שעו"ד ניצן לא מצא לנכון להתערב במהלך הדברים, ואיפשר למפכ"ל אלשיך ולעוזרו לחצות גבולות, לקראת שבת קיבל התובע מסרון מפרקליט המדינה דאז, שמדבר בעד עצמו: "מקווה שאתה בסדר אחרי אתמול. עמדת באירוע בגבורה ובאיפוק וזה לא היה קל. היה לי רגע שחשבתי להזמין אמבולנס לאורי... מקווה שזה לא פגע בו ושאפשר יהיה להמשיך לעבוד איתם בצורה סבירה". וכך, במקום להורות למפכ"ל שלא להתערב עוד בעבודת מח"ש ולהעמידו במקומו הראוי, ובמקום לגבות את מח"ש, שיבח פרקליט המדינה דאז את "עמידתו בגבורה" של התובע בישיבה ו"דאג לבריאותו" של מנהל מח"ש דאז לנוכח הדברים החמורים שהתרחשו באותה ישיבה.**

• העתק הודעה מיום 24/2/17 מצ"ב **כנספת ה'**

63. **בתאריך 16/3/17 יצא פרוטוקול סיכום הישיבה בו הופיע סיכום הדיון בה. עיון בסיכום זה גילה כי הושמטה במכוון העובדה שהרקע לזימון הדיון הבהול, אשר נקבע בלשכת היועץ המשפטי לממשלה תוך שעות ספורות, הייתה למעשה התלונה החריגה שהעביר מנהל מח"ש בנוגע להתנהלות המאיימת מצד אלשיך, בעיצומה של חקירת פרשת אום אל חיראן, על כל המשתמע מכך. מסיכום הדיון אף הושמטה בקשתו של אלשיך בסוף הישיבה לפרק את מח"ש, כמו גם העובדה שהישיבה התפוצצה בסופו של דבר בלא שנערך במסגרתה סיכום כלשהו.**

64. **סיכום הדיון במתכונת שנשלחה היה רחוק מלשקף את מציאות הישיבה הסוערת במתכונתה,**

וזאת מן הסתם על מנת לגונן על המפכ"ל אלשיך, תוך הפקרת מח"ש ואנשיה ומתן "אור ירוק" במשתמע לאלשיך להוסיף ולהתערב בחקירת פרשת אום אל חיראן ככל שיחפוץ; כל זאת על מנת להבטיח ככל הניתן "שקט תעשייתי" במערכת ושיתוף פעולה הרמוני והדוק ביחסי פרקליטות-משטרה-יועמ"ש על רקע תיקי נתניהו.

65. כמה חודשים לאחר מכן, ביום 23/11/17, פורסם בתקשורת, כי המפכ"ל אלשיך **מאשים את הנהלת מח"ש בהסתרת "מסמך השב"כ"** בו פורטה עמדת השב"כ, כך נטען, לפיה האירוע באום אל חיראן אכן היה "פיגוע". על פי הפרסומים, אמר המפכ"ל אלשיך, כי "מח"ש העלימה מתיק החקירה את מסמך השב"כ הרגיש והדרמטי", כאשר לדבריו, **העלמת המסמך מגיעה לכדי "בידוי ראיות ושיבוש חקירה"**. מדובר היה, כמובן, בטענה כוזבת שמטילה כתם פלילי בעובדי ציבור בכירים, ביניהם בתובע, ובמח"ש כשומר סף.

66. בפועל ההיפך הוא הנכון. במח"ש לא ידעו כלל על קיומו של "מסמך השב"כ" אשר דבר קיומו הובא לידיעת המפכ"ל (ככל הנראה כפועל יוצא של הדלפה חלקית מצד מי ממקורביו בשב"כ שידע על דבר קיומו של המסמך, אך ככל הנראה לא הכיר את תוכנו); משהובאו עיקרי תוכנו של מסמך זה לידיעת אנשי מח"ש, **עלה ממנו כי עמדת השב"כ הינה כי האירוע באום אל חיראן לא היה "פיגוע", בדיוק כשם שסברו במח"ש**. עוד יצוין כי כאשר למד מנהל מח"ש מגורמי היועץ המשפטי בשב"כ על ניסיונו של אלשיך לקבל לידיו, בניגוד לדין, מסמכים חסויים מחקירת השב"כ בפרשת אום אל חיראן, הוא דיווח על כך מיידית לפרקליט המדינה ומשנהו, כמו גם ליועץ המשפטי לממשלה, והבהיר כי הורה ליעוץ המשפטי של שב"כ להעביר את המסמך מיידית למח"ש ולחדול מכל שיח בנושא עם אלשיך, **שהוא האחראי על הגוף הנחקר בפרשה**.

67. מסמך השב"כ גילה לראשונה כי לפי עדויות השוטרים בזירה, בסמוך לאחר האירוע, בגרסה הראשונה שמסרו בשטח עת הסיחו לפי תומם מול רכוז השב"כ, **ביצע אחד מהם ירי מכוון לעבר גופו של הנהג המנוח על מנת לפגוע בעודו נוסע לאטו ובטרם הרכב האיץ (וזאת בהבדל מהגרסה שנמסרה על ידם בחקירתם ולפיה בוצע בשלב זה ירי רק לכיוון צמיגי הרכב)**. לפי מסמך השב"כ, הירי המכוון לעבר גופו של הנהג המנוח בוצע בשעה שהשוטרים לא חשו תחושת איום, **ובטרם הדריסה של השוטר המנוח, כבר בוצע ירי מאסיבי לעבר הרכב**.

68. עדויות אלו שהתבררו לראשונה במסמך השב"כ, התיישבו היטב עם תוצאות שחזור פיזי שנערך עם רכב דומה בתנאים זהים בזירת האירוע, מהן עלה כי **ציר גלישתו של הרכב במדרון בו נפגעו השוטרים, היה זהה לחלוטין לציר גלישת הרכב במהלך השיחזור שנערך, כאשר נהג הרכב המשחזר לא אחז כלל בהגה, הרכב התדרדר במדרון ללא שליטת נהגו והגיע בדיוק לנקודת הדריסה!**

69. האשמה שערורייתית וכוזבת זו מטעמו של גורם רם דרג כמפכ"ל המשטרה, מי שניסה שלא כדין להתערב בחקירה, אשר פורסמה במהדורת חדשות מרכזית בשעת צפיית שיא לאחר שהוא לא הכחיש את הפרסום, פגעה קשות במח"ש ובכלל המשרתים בה לרבות ובמיוחד בתובע שליווה מקרוב את ניהול החקירה, וקוממה את הנהלת המחלקה כולה. ציפיית הנהלת מח"ש – וכל עובדיה – הייתה שפרקליט המדינה דאז יגנה לפחות זו הפעם את המפכ"ל אלשיך ויעניק גיבוי ציבורי פומבי למחלקה ולחוקריה, ולכל הפחות מעל אותה במה. אולם, לא זה מה שקרה.

70. במקום זאת, נדרשה מח"ש להבליג "לטובת המערכת", שכן, לדבריו של פרקליט המדינה דאז "להסלים כעת את המריבה, רק יעשה טוב למי שרוצה ברעת מערכת אכיפת החוק. וד"ל". מנהל מח"ש הקודם השיב לעו"ד ניצן: "מזה שנתיים (מאז פרשת ריטמן – הח"מ) אני חש שבשם 'ההתרוממות מעל' ועל מזבח יחסי פרקליטות-משטרה, מוקרבת מח"ש, על מנהליה ואנשיה, ועל האינטרס הציבורי עליו היא מופקדת."

71. ההשתלחות הבוטה והגסה של משטרת ישראל והעומד בראשה במח"ש נמשכה והגיעה לשיא בראיון מיום 28/1/18 ברדיו כאן ב'. במהלך הריאיון נשאלה דוברת המשטרה דאז, נצ"מ מירב לפידות, בקשר לאחד מתיקי החקירה שהתנהל במח"ש, האם לדבריה לא ניתן לסמוך על מח"ש. על כך השיבה דוברת המשטרה דאז בבוטות: "אני חד משמעית אומרת את זה." יצוין, כי לפי דרישת מנהל מח"ש, לאחר פניה רשמית של משרד המשפטים, נצ"מ לפידות נאלצה להתנצל מאוחר יותר על התבטאויותיה בתוכנית.

72. להשלמת התמונה, יצוין כי בעקבות פרסומים מאוחרים בתקשורת אודות פרשת אום אל חיראן, התנצלו נשיא המדינה וראש הממשלה דאז בפני משפחתו של המורה המנוח ואף דוברת המשטרה מצאה לנכון להביע את צערה בפני משפחתו של המורה המנוח ואגב כך חזרה בה באופן רשמי מהאשמותיו הבלתי מבוססות בעליל של המפכ"ל אלשיך.

73. נשוב לאחור, למועד שקדם להחלטה הסופית בתיק אום אל חיראן. באותה תקופה, התקיים דיון בלשכת פרקליט המדינה דאז, בו כולם היו תמימי דעים, כי על פי כל הממצאים של חקירת מח"ש, אילו היה נפתח תיק חקירה נגד יעקוב אלקיעאן המנוח, היה התיק נסגר בעילה של "חוסר אשמה" בכל הנוגע לטענה שמדובר במפגע, זאת בהתאם להנחיית פרקליט המדינה ואמות המידה שנקבעו בה ביחס לדרך בה יש לבחור בעילת סגירה לתיק פלילי.

74. עו"ד למברגר, המשנה לפרקליט המדינה לעניינים פליליים (להלן: "עו"ד למברגר") אף ציין במהלך הדיון בפני פרקליט המדינה דאז, כי לקבוע שהמנוח היה מפגע, דומה בעיניו ל"אמירה לאדם שאין לו אחות, כי אחותו נפקנית" (ליתר דיוק, הוא עשה שימוש במילה אחרת). עו"ד ניצן עצמו אף התבטא באותו דיון ואמר בצנינות, שאם יש כאן "פיגוע", הרי זה "פיגוע" (ציבורי) שנגרם ע"י המפכ"ל אלשיך, בהתייחסו להתבטאות המפכ"ל אלשיך, כאילו המורה המנוח היה "מחבל הקשור בדאעש".

75. בדיון עמד מנהל מח"ש הקודם על עמדתו המקצועית לפיה למרות המורכבות המבצעית של האירוע, הרי נוכח תוצאותיו הקשות ובכללן אובדן חיי שוטר ואזרח ולאור הרגישות הציבורית של הפרשה הנושקת ליחסי יהודים-ערבים ולאמון הציבור כולו במערכת אכיפת החוק ובשוויון בפני החוק, אין מנוס מלחקור באזהרה את השוטר היורה; זאת בין היתר נוכח העובדה שלפי עדות רכז השב"כ שנכח בזירה ושוחח עמו, עלה חשד סביר שגרסת השוטר במח"ש הייתה מיתממת ושקרית, מה גם שהסתירות והשקרים בגרסתו ניכרו כבר מהתייעוד האובייקטיבי של הזירה בסרטון שצולם. מולו סברו עו"ד ניצן ועו"ד למברגר, כי אין מקום לחקירתו באזהרה של השוטר היורה.

76. בצד המחלוקת המקצועית האמורה, לא הייתה כל מחלוקת בשאלה הנוספת, הנפרדת, בדבר טיב התנהלותו של הנהג המנוח. לפי חוות הדעת המקצועית של כלל הגורמים, לרבות המשנה לפרקליט המדינה ושב"כ, הייתה הסכמה כי לפי מכלול הראיות, האירוע כולו הוא ככל הנראה

תוצאה של תקלה מבצעית, וכי על פי המבחנים המקובלים והנוהגים, אין בסיס משפטי לקביעה כי מדובר ב"פיגוע". ואכן, שב"כ זנח את חקירת האירוע בתוך יממה והעביר למח"ש את כלל החומר שהיה ברשותו. יודגש, כי מח"ש נותרה הגורם המקצועי היחיד שהוסמך במפורש ע"י פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן והיועץ המשפטי לממשלה לבדוק לא רק אם נעברה עבירה ע"י שוטרים, אלא גם את טיבה של התנהלות הנהג המנוח (כאמור בפתח החלטת פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן בעניין מיום 1/5/18, אשר פורסמה יום לאחר סיום חופשת הפרישה של מנהל מח"ש והפיכתו לאזרח מן השורה).

77. למרות זאת, בדינמיקה שהזכירה את התנהלותו בפרשת ריטמן, ובלא שנערך כל דיון נוסף בענין, סטה פרקליט המדינה ניצן ללא כל הסבר מניח את הדעת מעמדתו המשפטית כפי שבוטאה על ידו בדיונים המקצועיים, ובחר לזנוח לחלוטין בהחלטתו את חוות דעתה המפורטת של מח"ש, כמו גם את חוות דעתו המקצועית של המשנה לעניינים פלייליים, עו"ד למברגר, וזאת בנושא המרכזי שעניינו טיב התנהלות הנהג והכתמתו כ"מפגע" באירוע; תחת זאת, ובלא שקיים כל דיון מוקדם בנושא ומבלי שנערכה כל חוות דעת נגדית בנושא ספציפי זה ע"י גורם מקצועי מוסמך, בחר עו"ד ניצן להסתמך בהחלטתו על חלק ממסמך ראשוני, עמום ולאקוני בדמות "דו"ח האינבסטיגציה" שנערכה על ידי איש שב"כ ביממה שלאחר האירוע, אותו גורם שהיה אחראי מטעם שב"כ בזירה על חקירת האירוע, אשר לימים מסר עדות במח"ש לפיה מבחינת שב"כ, אין מדובר ב"פיגוע" כלל ועיקר.

78. עיון בתוכנו המלא של מסמך ראשוני זה, אשר הוסתר עד כה מערכאות שיפוטיות, ואשר פראפרזה מקיפה לגביו הועברה לכלל מקבלי ההחלטות, ובראשם לפרקליט המדינה דאז ניצן, מגלה שהגם שב"כ נזהר מטבע הדברים, בטרם חקירה מקיפה, לקבוע מסמרות בשלב המוקדם בו היו הדברים ביחס לטיבו המדויק של האירוע, עורך מסמך האינבסטיגציה העריך כי אין מדובר בפיגוע, עמדה שהופצה למחרת היום בקרב כלל מנהלי השב"כ, וכפועל יוצא ממנה זנח שב"כ לחלוטין את המשך טיפולו בעניין, יצא מתמונת החקירה, והעביר את כל המידע שברשותו, כולל כל הידיעות המודיעיניות וההערכות הקשורות לעניין, להמשך טיפולה של מח"ש.

79. בפברואר 2018, מספר ימים לפני המכרז למנהל מח"ש בו התמודד התובע, קיבל מנהל מח"ש הקודם פנייה טלפונית ללשכתו מגורם בלשכת פרקליט המדינה דאז, ובה נתבקש לשקול שוב את עמדתו בעניין הצורך בחקירה באזהרה של השוטר היורה, וזאת ככל הנראה כדי לייצר קו אחיד מול עתירות עתידיות לבג"צ בנושא, שצפוי היה כי יוגשו ע"י בני משפחת המנוח.

80. על רקע המכרז הקרב ובא, שיתף מנהל מח"ש הקודם את התובע בפרטי שיחתו עם לשכת פרקליט המדינה, ואמר לו שאין לדעת אם הוא - התובע - לא עלול לשלם מחיר אישי במכרז בגלל עמידת מח"ש על עמדותיה המקצועיות בפרשת אום אל חיראן כמו גם בפרשת ריטמן, וביקש לשמוע את התייחסותו לעניין. התובע שהעריך, כי עו"ד ניצן מנסה לנצל את רגעי ההכרעה והמתח שלפני המכרז כדי לנסות ו"ליישר" את מנהל מח"ש הקודם, ידע שמנהל מח"ש יעשה ממילא את מה שנכון לדעתו מבחינה מקצועית, וכך גם בקש ממנו לנהוג.

81. מנהל מח"ש הקודם הודיע ללשכת פרקליט המדינה דאז, כי הוא איתן בדעתו, וכי הוא עומד על כך שמבחינה מקצועית, מן הראוי לחקור באזהרה את השוטר. יודגש, כי על פי העמדה

המקצועית שגובשה במח"ש, המעבר מבדיקה לחקירה באזהרה, מה שהיה מאפשר בדיקת השוטרים או מי מהם בפוליגרף לאחר עימותם עם הגרסה הראשונית שמסרו לאיש השב"כ בזירה, עשוי היה לבסס את החשד כי הירי הפזיז בוצע בעבירה והוביל סיבתית למותם של השוטר והאזרח, כאשר לכל הפחות ניתן היה להוכיח בנקל שהשוטרים שיקרו ושיבשו את מהלכי חקירה, על כל המשתמע מכך. כמו כן, המעבר מבדיקה לחקירה יכול היה לקדם את בירור האמת ולבסס עוד יותר את ההערכה המקצועית לפיה הנהג והשוטר המנוחים נפלו קורבן לאירוע טראגי, להבדיל מ"פיגוע". **יודגש שוב, כי מח"ש נתבקשה לכתחילה במפורש ע"י פרקליט המדינה והיועמ"ש לבדוק לא רק אם בוצעה עבירה באירוע אלא גם את טיבה האמיתי של התנהלות הנהג המנוח.**

82. בסופו של דבר, למרות תמימות הדעים המקצועית שרווחה בנוגע ל"חוסר האשמה" שאפיינה את התנהלות הנהג המנוח, למרות קיומה של חוות דעת מפורטת שנערכה במח"ש והשוותה אחד לאחד בין הסימנים המחשידים והסימנים המזכים בהתנהלות הנהג המנוח, והדעה האחידה לפיה התנהלות הנהג הייתה אינוצנטית וממילא אין כל הצדקה להכתמת זכרו (לפי הכללים הקבועים בהנחיה מספר 3.1 – "סגירת תיקים בעילת 'חוסר ראיות' ובעילת 'העדר אשמה' להנחיות פרקליט המדינה), ולמרות שכאמור בהחלטת פרקליט המדינה בפרשה, נבדקו לא רק דבר קיומו של חשד סביר לביצוע עבירה ע"י שוטרים אלא גם "שאלת התנהלותו של הנהג המנוח באירוע ולפניו", **בחר פרקליט המדינה עו"ד ניצן להחליט בלשון עמומה כי לא ניתן להכריע בשאלה זו "במידה גבוהה של וודאות".**

83. כידוע, **המבחן הראייתי לסגירת תיק מ"חוסר אשמה" הקבוע בהנחיות פרקליט המדינה, איננו דורש כלל מבחן מחמיר בדמות "מידה גבוהה של וודאות"; במשפט הפלילי והמנהלי הנוהג לא מוכר כלל מבחן כזה בכל הנוגע לגניזת חשד. ממילא, הותרת הכתם על זכרו של הנהג המנוח, בפרט על רקע ההחלטה לבלום את העמקת החקירה ולא לעמת את השוטרים עם שקריהם, איננה מתיישבת כלל עם המבחנים המשפטיים המקובלים והנוהגים בהנחיות פרקליט המדינה, וכפי שנפסק בסופו של דבר בפסק דינו של בג"צ, היא אף איננה מתיישבת עם עקרונות יסוד הנוגעים לחזקת החפות.**

• הנחיית פרקליט המדינה מס' 1.3 בנושא "סגירת תיקים בעילת 'חוסר ראיות' ובעילת 'העדר אשמה' והקווים המנחים הקבועים בה מצ"ב **כנספח ו'**

84. בדומה להחלטה בפרשת ריטמן, גם בענין אום אל חיראן בולט אופייה העמום של החלטת עו"ד ניצן:

א. מדוע בחר פרקליט המדינה דאז בהחלטתו בפרשה להתכחש לעובדה (שצוינה במפורש בפתח החלטתו) לפיה מח"ש נתבקשה במפורש לברר לא רק את שאלת אחריות השוטרים אלא גם לחקור את התנהלות הנהג המנוח באירוע ולפניו? מדוע קבע פרקליט המדינה דאז, כי הכרעה בעניין רגיש זה "איננה דרושה" לצורך החלטתו בשאלת אחריותם של השוטרים, כאשר מדובר בשתי שאלות נפרדות, שכל אחת מהן ראויה הייתה למענה ושכל אחת מהן נחקרה לפי הנחייתו ובאישורו? האמנם כך היה נוהג פרקליט המדינה לגבי כל אזרח ישראלי אחר אלמלא הכריז המפכ"ל קודם לביצוע הבדיקה כי מדובר ב"פיגוע של בן עוולה בחסות דאעש" ושב להגן בתוקף על עמדתו שוב ושוב מעל כל במה, ציבורית

ופומבית?

ב. מדוע בחר פרקליט המדינה לסטות מהנחיותיו שלו, הכתובות עלי ספר, בכל הנוגע לדרך הבחירה בעילת סגירה של תיקי חקירה, ותחת זאת בחר להפעיל לראשונה "מבחן משפטי" חדשני ומחמיר מהמקובל בדמות "מידה גבוהה של וודאות" לטובת העניין (ולרעת הנהג המנוח)?

ג. מדוע בחר פרקליט המדינה דאז, לבסס את הפרק העובדתי בהחלטתו על גרסאותיהם המאוחרות והשקריות לכאורה של השוטרים, וזאת בניגוד לקביעה מפורשת שלו עצמו, אשר ניתנה תחת הכותרת: "אי אמירת אמת ע"י ארבעת השוטרים בחקירתם במח"ש", בה הוא קבע בעצמו כי קיים "יסוד סביר לחשד כי השוטרים לא אמרו אמת בהודעותיהם המאוחרות עת בקשו להצדיק את פעולותיהם ופעולות חבריהם", זאת בהבדל מגרסה ראשונית שמסרו לכאורה בשטח לאיש השב"כ שניהל את הבדיקה בזירה עצמה?

ד. מדוע בחר פרקליט המדינה דאז שלא להעניק משקל ראייתי לכאורי, ולו לצורך ניקוי שמו של הנהג המנוח, לעדות גורם השב"כ שריכז את פעולת התחקור בזירה מטעמו של שירות הביטחון הכללי והיה האיש הבכיר בשטח, אותו גורם שהעיד בביטחון על כך שהשוטר היורה התוודה בפניו בזירה, זמן קצר לאחר האירוע, שירה לעבר המנוח עוד בטרם החל רכבו להתדרדר במדרון ושנפתחה אש כבדה לעבר הנהג עוד בטרם הדריסה, גרסה שסימני האמת ניכרו בה, אשר התיישבה היטב גם עם תוצאות שחזור התאונה בניסוי שנערך ע"י חוקרי מח"ש בזירה, ממנו עלה כי רכבו של המנוח גלש במהירות במדרון בנתיב הדריסה בלא שליטת יד אדם? הרי ברור היה כי מדובר בראיה חשובה, ב"הודאת חוץ של חשוד" שנקלטה ע"י איש מרות שמסר עדות במח"ש כי הוא משוכנע בדברים, ושאפילו ימצא כי היא איננה קבילה בהליך משפטי, עדיין יש להעניק לה משקל לכאורי בהחלטה המינהלית בכל הנוגע לבחירה בעילת הסגירה הנאותה בעניינו של הנהג המנוח (כשם שניתן משקל לראיות לא קבילות אחרות במקרים מעין אלה), כל זאת בניסיונות בהן ברור לכאורה שהשוטרים שיקרו, וכאשר למרות זאת הוחלט להימנע ממעבר מבדיקה לחקירה, להתעלם מחוות הדעת המקצועיות בפרשה, ולא לאפשר בירור הדברים עד תומם.

ה. מדוע בחר פרקליט המדינה דאז להתעלם מחוות דעת המומחים שלו למשפט פלילי, בדמות המשנה לפרקליט המדינה ומנהל מח"ש, אשר שניהם כאחד, על דעת כלל הפרקליטים והחוקרים שעסקו במלאכה, ללא יוצא מן הכלל, הביעו עמדה ברורה בדבר התנהגות אינוצנטית של הנהג המנוח המחייבת טיהור שמו?

ו. מדוע נמנע פרקליט המדינה דאז מלערוך דיון מסודר מול הגורמים המקצועיים, בטרם החליט לדחות את המלצתם, ובלא שעמדה בפניו כל חוות דעת משפטית ומקצועית מפורטת אחרת בנושא הקונקרטי של התנהלות הנהג המנוח פרט לחוות דעת מח"ש ועמדת המשנה לעניינים פליליים? הכיצד בחר פרקליט המדינה דאז להסתמך על מסקנה

ראשונית, חלקית, עמומה וכללית שנקבעה בדו"ח ראשוני של שב"כ יממה בליל האירוע, טרם בדיקה מקיפה, ותוך הוצאתה מהקשרה המלא, ולזנוח כליל את כלל חוות הדעת המפורטות שנערכו במח"ש ואומצו ע"י מנהל המחלקה וסגנו (התובע) בתום פעולות חקירה רבות ומגוונות שנערכו לאורך חודשים ארוכים, אשר שכללו בתוכם את כל המידע שהיה בפני שב"כ, **לרבות עדותו של עורך מסמך האינבסטיגציה שהבהיר בעדות גלויה כי אין מדובר בפיגוע?**

ז. **ככל שפרקליט המדינה דאז העדיף בכל זאת להסתמך באופן חלקי על נייר עמדה ראשוני של שב"כ, בניגוד לעדות הגורם המקצועי שערך את אותו מסמך, מדוע הוא לא העביר לשב"כ את כלל החומר הרב שנאסף והצטבר בחקירת מח"ש, לרבות תוצאות שחזור שנערך בזירה והצביע על התדרדרות הרכב במדרון הקטלני ללא שליטת יד אדם, ומדוע לא בקש לקבל משב"כ חוות דעת מקיפה וכוללת, להבדיל מזו הראשונית, שגובשה בסמוך לאחר האירוע, בעקבותיה זנח שב"כ את האירוע? שמא חשש מתוצאותיה של חוות דעת כזו והעדיף להתכסות מאחורי טיוטה ראשונית וחלקית?**

ח. **מדוע למרות פניות כתובות, חוזרות ונשנות, של מנהל מח"ש לפרקליט המדינה דאז, ניצן, בהן בקש לפרט בסיכום הדיון של הפרשה את מגוון העמדות השונות שהושמעו, כמקובל וכנהוג, על מנת שבבוא היום יוכלו הגורמים המקצועיים בפרקליטות ובמחלקת הבג"צים להתוודע אליהן לקראת היערכות לדיון משפטי עתידי כזה או אחר, הרי ש**מסיכום הדיון הסופי שנערך בלשכת פרקליט המדינה לגבי פרשת אום אל חיראן, נפקד לחלוטין מקומן של עמדת מח"ש ועמדת המשנה לפרקליט המדינה ונימוקיהם ביחס לחוסר אשמתו של המנוח?****

ט. **מדוע באופן חריג, ושלא כמקובל, נמנע פרקליט המדינה דאז מטעמים השמורים עמו, לרשום בסיכום הדיון את העמדות השונות שנשמעו בעניין התנהלותו של הנהג המנוח? מדוע נמנע פרקליט המדינה דאז להפיץ את סיכום הדיון (המצונזר) לגבי הפרשה ואיש מהמנהלים שהיו מעורבים בטיפול מעולם לא קיבל לידי את הסיכום, בניגוד לנהוג ולמקובל?**

י. **מדוע בחר פרקליט המדינה דאז להימנע בכל מחיר מהכרעה פוזיטיבית בשאלת טיב התנהלותו של הנהג המנוח טרם מותו, למרות שמדובר בשאלה עובדתית שעמדה במוקד האירוע הנבדק, שאלה עובדתית ומשפטית שהמערכת נדרשה לה מהרגע הראשון ובדקה אותה במפורש, לפני ולפנים, בנפרד, וללא תלות בשאלה אם נעברה עבירה על ידי שוטרים באירוע?**

היתכן שקיים קשר כלשהו, ולו דק מן הדק, בין הרצון להימנע מהבכתו הפומבית של מפכ"ל המשטרה, לבין ההחלטה העמומה שקבל עו"ד ניצן בדרך לא דרך, תוך שבירת תהליך קבלת ההחלטות הנוהג והמקובל בפרקליטות? הייתכן שלא התקיים שום קשר כזה בנסיבות העניין? גם אם נמצא בסופו של דבר, בדיעבד, שהחלטת עו"ד ניצן אינה

מצדיקה התערבות מצד בית המשפט, מדוע בחר עו"ד ניצן להחליט כפי שהחליט? מדוע נמנע לקבל החלטה סבירה אחרת, בה החזיק במהלך הדיונים, שהיא גם מצויה במסלול המשפטי המקובל והנוהג לפי הנחיות סגירת תיקים, כדעת כלל הגורמים המומחים שעסקו בתיק והמליצו בפניו?

85. שאלות אלה ואחרות אמורות היו להתלבן ולהתברר במסגרות שונות, ומנהל מח"ש דאז אף נתבקש זמן ניכר לאחר פרישתו ע"י כב' השופט דוד רוזן, נציב הביקורת על הפרקליטות, להעביר חוות דעת כתובה ומפורטת בעניין, וכך נתבקשו גם פרקליט המדינה דאז, שאף הוא פרש בינתיים מתפקידו וכן גורמים נוספים.

• העתק חוות דעתו של מנהל מח"ש בפרשה על כלל נספחיה (למעט הנספח שעניינו פראפרזה על מסמך האינבסטיגציה של שב"כ, שהגשתו תתבקש בנפרד), מצ"ב **נספח**

12

אלא שבירור אמיתי ונוקב של הסוגיות הללו תוך עימות העמדות ובחינתן זו מול זו, כמתחייב, מעולם לא נתקיים!

86. להשלמת התמונה יצוין, כי לאחרונה דחה בג"צ עתירה שהוגשה על ידי קרוביו של המנוח יעקוב אבו אלקיעאן יחד עם הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל ומרכז עדאללה, בדרישה לבטל את ההחלטה לסגור את תיק החקירה, ולפתוח בהליכים פליליים נגד האחראים למותם הטראגי של יעקוב אבו אלקיעאן והשוטר ארו לוי המנוחים באירועי אום אל חיראן (בג"צ 1504/20 סארה אבו אלקיעאן נ' פרקליט המדינה).

87. יודגש, כי במוקד הדיון המשפטי בעתירה בפרשת אום אל חיראן לא עמדה שאלת חפותו של הנהג המנוח אלא הדרישה לחדש את החקירה הפלילית נגד השוטרים, וזאת בחלוף מספר שנים מן האירוע, כאשר ניכר כי בשלב מאוחר זה, לא נותרה עוד תוחלת בחידוש החקירה, כפי שאכן פסק בית המשפט העליון עת דחה את העתירה. עם זאת, עיון מעמיק בפסק הדין מגלה כי בית המשפט העליון מצא **צורך חריג** לציין כי חוות הדעת המקצועית של מח"ש, הגוף החוקר והפרקליטותי היחיד שעסק בפרשה, לא הובאה לידיעת שופטי בית המשפט העליון (פיסקה 13 לפסק הדין בבג"צ 1504/20). בית המשפט (כב' השופט י. עמית) אמנם ציין, כי על בסיס חקירת מח"ש הממצא, פרקליט המדינה ניצן "לא השאיר אבן על אבן"; עם זאת, בית המשפט העליון לא נחשף כלל לטעמי העמדה המקצועית של כלל הגורמים המומחים שעסקו בפרשה מטעמו של פרקליט המדינה, ובהם המשנה לעניינים פליליים ומנהל מח"ש, על דעת כל הפרקליטים והחוקרים שעסקו במלאכה.

88. **בנסיבות אלה, נותר יסוד לחשש שמא הדיון שנערך בפני בית המשפט הגבוה לצדק במסגרת העתירה לא היה ממצה** (בדומה לדרך העמומה בה פעלה המערכת בראשות עו"ד ניצן גם בפרשת ריטמן ובמסגרת העתירה שהוגשה בענין זה לבג"צ).

89. כאן המקום לציין, כי בשעתו נתבקש נציב הביקורת על הפרקליטות, באופן חסר תקדים, מטעמו של שר המשפטים דאז, לבחון בדיוק את הנושא הזה שעניינו התנהלות הפרקליטות ומח"ש ביחס לאופן שבו טופלה הטענה לפיה המנוח אלקיעאן ביצע "פיגוע". **בירור זה נחסם בסופו של דבר ולא נערך לאחר שפרקליט המדינה דאז עו"ד ניצן, טען בהרחבה בפני הנציב כי**

הנושא אמור להתברר בעתירה בבג"צ, ולכן אין זה ראוי שהנציב יבדוק אותו (פיסקאות 88-86 להחלטת הנציב רוזן בתלונת שר המשפטים בפרשת אום אל חיראן). **בדרך זו חסם עו"ד ניצן את מיצוי הבירור העובדתי באשר לדרך הטיפול בפרשה הרגישה.**

• העתק החלטת הנציב רוזן בעניין אום-חיראן מצ"ב **כנספת ח'**

90. וכך, במקום שהפרקליטות תציג **ביוזמתה**, מתוך שקיפות מלאה, בין בפני בית המשפט העליון בשבתו כבג"צ ובין בפני נציב הביקורת, השופט דוד רוזן, את העמדות המקצועיות והמחלוקת החריפה שנתגלעה בפרשה ותבקש מצידה לשכנע בטעמי הכרעתו של פרקליט המדינה, אשר סטה מהעמדות המקצועיות שהובאו בפניו ומהנחיותיו במקרים דומים, **התנגדה הפרקליטות** (אשר ייצגה בעתירה את פרקליט המדינה ניצן וביקשה להגן על החלטתו) **לבקשת העותרים להגיש מטעמים את חוות דעתו של מנהל מח"ש דאז** (אשר קבלה פומביות לאחר שהוגשה במסגרת הליך משפטי אחר ופורסמה).

91. עקב כך קבע בית המשפט הגבוה לצדק כי **לא ניתן להידרש** להליך שנערך בפני נציב הביקורת על הפרקליטות ולמחלוקת שנפלה בין פרקליט המדינה לראש מח"ש שעיקרה בשאלה האם היה מקום לקביעה פוזיטיבית של פרקליט המדינה כי המנוח לא ביצע פעולת טרור (פיסקה 41 לפסק הדין בבג"צ 1504/20).

92. וכך, **בדרך משפטית שלובה ומתוחכמת, נחסמו הלכה למעשה כל דרכי הביקורת השיפוטית לבירור טיבה האמיתי של התנהלות המערכת בפרשה ולבירור טעמי סטייתו של פרקליט המדינה ניצן בדרך לא מקובלת, בניגוד להנחיותיו שלו, מהמלצת כל הגורמים המקצועיים, כל זאת מטעמים השמורים עמו, כאשר קיים יסוד סביר לחשש שלעולם לא תינתנה תשובות לסדרת השאלות המטרידות שנתרו פתוחות.**

93. יצוין, כי הגם שבית המשפט העליון נרתע בהתאם להלכה הפסוקה מהתערבות בהחלטות מסוג זה של המערכת (שגם כאשר הן אינן נכונות, הן עדיין עשויות לעבור את משוכת "מבחן הסבירות", כפי שארע במקרה דנן), ולמרות ששופטיו לא נחשפו כלל לעמדה המקצועית של המשנה לפרקליט המדינה ושל מח"ש בסוגיית התנהגותו של הנהג המנוח, עדיין נקבע בפסק הדין (מפי כב' השופט ע. גרוסקופף) מפורשות כך: **"לו היינו מצויים בסמיכות זמנים לאותו יום מר ונמהר, לא הייתי מתקשה להגיע למסקנה כי את האירוע יש לחקור – ואדגיש: לחקור – לא רק לבדוק"**.

94. עוד נקבע ע"י בית המשפט הנכבד (כב' השופט י. גרוסקופף) כי - **"משמעות הדברים היא כי מבחינה משפטית, יעקוב אבו אלקיעאן ז"ל היה ונותר חף מפשע"**.

דרישות חוזרות של מנהל מח"ש לחדול התנהלות לא תקינה של פיקוד המשטרה כלפי מח"ש

95. מספר חודשים קודם לאירוע האשמות השווא הפומביות של המפכ"ל אלשיך, ביום 17/7/17 העביר מנהל מח"ש הקודם לעו"ד לניצן מסמך מסודר, בו פירט דבר דבור על אופניו, את טענותיו בנוגע להתנהלות לא תקינה של המשטרה תוך פגיעה בשיתוף הפעולה המערכתית עם מח"ש, לרבות **התנכלות לאנשי מח"ש** מצד פיקוד המשטרה, ודרש דיון ותשובות בנושא.

96. במסמך התייחס מנהל מח"ש הקודם, בין היתר, למספר עניינים חמורים, שכל אחד מהם בנפרד

הצדיק בירור ודיון מעמיק, קל וחומר צירופם זה לזה:

א. שינוי דרמטי במידת שיתוף הפעולה מצד המשטרה והעומד בראשה, והתנהלות

שיטתית כלפי מח"ש כאל "ארגון עוין".

ב. מאז טיפול המחלקה בתיק ניצב ריטמן - השמעת איומים חוזרים מצד המפכ"ל אלשיך לגבי הצורך ב"פירוק מח"ש".

ג. ירידה דרמטית בכמות המידע שמועבר ממשטרת ישראל לגבי עבירות שוטרים, בצירוף טבלה הממחישה את הירידה התלולה בהעברת המידע בתקופת המפכ"ל אלשיך, ואת תהליך ההסתגרות שנוצר במשטרה תוך מידורה הממוסד של מח"ש ממידע שמועבר בתוכה ביחס לעבריינות שוטרים.

ד. תופעה חדשה לפיה שוטרים אשר היו מפורטים בעבר על רקע חקירות והגשת כתבי אישום שהוגשו נגדם במח"ש - מוחזרים לתפקידם ואף מקודמים לתפקידים רגישים.

ה. ירידה משמעותית בכמות הדיווחים מהמשטרה בכלל - ובפרט לגבי שוטרות הנפגעות הטרדה מינית, כאשר במקביל נמשך הגידול בתלונות של אזרחיות הנפגעות משוטרים על רקע מיני (מה שמצביע על אפקט צינון משמעותי ביחס לשוטרות, ולא על ירידה בעבריינות המין במשטרה).

ו. ניסיונות חוזרים ונשנים להטיל מורא על אנשי מח"ש, שכוללים, בין היתר, ניסיונות לאיסוף שיטתי של מידע נגד ראש צוות חשיפה במח"ש, סני"צ (כדרגתו היום) שרצר, לרבות התחקות בקרב פקודות שלו לשעבר, בדרך שעולה כדי "מסע ציד".

ז. מניעת קידומו בדרגה של ראש צוות חשיפה במח"ש ע"י הדרג הבכיר של המשטרה, בניגוד לסיכום מוקדם בין מנהל מח"ש לראש אגף משאבי אנוש במשטרה, כאשר בעיכוב קידומו של ראש הצוות מעורבים קצינים בכירים, שחלקם נחקר ע"י ראש הצוות בתפקידו במח"ש, ועל כן הם בניגוד עניינים מובהק.

ח. מתן רוח גבית של פיקוד המשטרה לתלונות סרק נגד חוקרי מח"ש.

• העתק מסמך מנהל מח"ש מיום 17/7/17 מצ"ב כנספח ט'

97. כל אחד מסעיפי מסמך קשה וחמור זה, חייב בירור מעמיק. הגם שנערך דיון בלשכת פרקליט המדינה דאז, במהלכו חידד מנהל מח"ש הקודם את דבריו והציג שלל אסמכתאות לדברים, ועל אף שניכר היה כי הדברים אינם שנויים כלל במחלוקת, תלונתו של מנהל מח"ש הקודם לא זכתה למענה המתבקש. וכך, על מזבח יחסי הפרקליטות-משטרה ו"האינטרסים של המדינה", נמשכה באין מפריע ההתנכלות למח"ש ולאנשיה מצד פיקוד המשטרה.

98. בחודש אוקטובר 2017, לאחר דיון שנערך בלשכת היועץ המשפטי לממשלה בפרשת יוסף סלמסה המנוח, במהלכה נמתחה ביקורת חריפה של כלל המשתתפים, בראשות היועמ"ש, על התעלמות המשטרה מהמלצות מח"ש בפרשה, שיגר מנהל מח"ש הקודם בשנית את מסמך התלונה המפורט שכתב, הפעם דרך המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד למברגר, כאשר בפעם זו הוא ביקש שהדברים יובאו גם לעיון היועמ"ש. למרבה הצער, איש מבכירי מח"ש, לרבות התובע, לא זומן מעולם ע"י פרקליט המדינה דאז, ע"י היועמ"ש או ע"י כל גורם בכיר אחר לשום דיון המשך בנושא.

99. למיטב ידיעתו של התובע, התלונות החמורות לא טופלו ולא נערך כל בירור ממצה כמתחייב. מח"ש לא קיבלה כל גיבוי וממילא ניכר היה שפרקליט המדינה דאז אימץ את רוח המפקד (אלשיך) לטובת "שת"פ פורה פרקליטות - משטרה" על חשבון פגיעה בנפגעי עבירה, עיוות הדין באופן חוזר ונשנה ופגיעה במח"ש, אנשיה, ערכיה ובתכלית קיומה כ"שומר סף" חיוני ורגיש מאין כמותו.

100. יצוין, כי לא רק בתיקי מח"ש חתר עו"ד ניצן לקנות "שקט תעשייתי" מול אלשיך; לקראת דיון מקיף שנערך בוועדות הכנסת לענייני מגדר ושוויון הזדמנויות בעבודה בנושא תופעת ההטרדות המיניות במשטרה, הורה עו"ד ניצן למנהל מח"ש להימנע ממתן פרשנות פומבית ביחס לנתונים שנאספו, אשר הצביעו על מגמות מדאיגות במתרחש בתחום הטיפול במידע מודיעיני על שוטרים במשטרה, ולהתנסח בהירות מירבית על מנת להימנע מהחרפת העימות מול המשטרה. בסופו של דיון, מלאכתו של מנהל מח"ש ושל הציבור נעשתה ע"י נציגי הציבור וחברי הכנסת, אשר קיימו דיון נוקב על בסיס הנתונים שנחשפו ותבעו תשובות מהמשטרה ומהעומד בראשה.

101. לאחר מספר שבועות, בהעדר מענה מערכתי לתלונותיו ולאור התמשכות ההתנהלות הפוגענית כלפי מח"ש ואנשיה, הודיע מנהל מח"ש לפרקליט המדינה דאז, כי גמלה בליבו ההחלטה לסיים את כהונתו בטרם עת, וסוכם ביניהם כי הוא יפרוש תוך מספר חודשים (כשנה לפני סיומה הקצוב של הקדנציה שלו), לאחר שייבחר לו מחליף.

102. מספר חודשים לפני המכרז למינוי מנהל מח"ש, בתאריך 1/11/17, העביר ראש אח"מ דאז, ניצב מני יצחקי, למנהל מח"ש דאז מידע רגיש ולפיו ראש צוות החקירה המשטרתי בחקירת "פרשת מעונות ראש הממשלה", ניהל קשר רומנטי עם גב' ג'ודי ניר מוזס שלום (להלן: "גב' מוזס"), אותה הכיר כעדה בתיק אחר שבו נחקר בנה בחשד לפלילים, והחל לנהל עימה קשר אישי ואינטימי קרוב, כל זאת תוך כדי שהוא משמש כמנהל החקירה ב"תיק המעונות" של גב' שרה נתניהו, יריבתה של גב' מוזס, ובעיקר מטפל בחקירת ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, ובפרט בתיק החקירה בעניינו של מר ארנון (נוני) מוזס, אחיה של גב' מוזס.

103. **בנסיבות אלה, מטבע הדברים התעורר חשד לפיו ראש הצוות המשטרתי היה מצוי בניגוד עניינים חמור, עת טיפל בחקירת רעיית ראש הממשלה, ובפרט באותו חלק בחקירת ראש הממשלה במסגרתו נבחנו חשדות לקשרים אסורים בין רה"מ לבין מר נוני מוזס (אשר בצוותא עם גב' מוזס, אחותו, מכהן כבעל השליטה בעיתון "ידיעות אחרונות"). כמו כן, התעורר חשד לניגוד עניינים ביחס להתנהלותו של אותו קצין משטרה במסגרת חקירת בנה של גב' מוזס.**

104. יצוין, כי לפי המידע שמסר ראש אח"מ יצחקי למנהל מח"ש דאז, השוטר החשוד לא עדכן בזמן אמת את הדרג הבכיר במשטרה באשר לקיום קשר זה ולניגוד העניינים אליו נקלע.

105. עוד עלה כי חרף העובדה שהדבר נודע בסופו של דבר לקצינים בכירים ביותר בלה"ב 433 ובאגף החקירות של המשטרה (אח"מ) (בהם סני"צ משולם, תנ"צ בר-נור וניצב ריטמן, שפנה בדבר לר' אח"מ, ניצב יצחקי) וזאת כבר בחודש יוני 2016 (וליתר דיוק בין התאריכים 22/6/16-23/06/16), עודכן ראש מח"ש טלפונית ע"י ראש אח"מ יצחקי רק בחודש אוקטובר 2017, באיחור ניכר של למעלה משנה ובניגוד לנהלי העבודה, וגם זאת רק לאחר שגרושתו של הקצין

החשוד פנתה לניצב יצחקי, ציינה בפניו את הערכתה כי קיים קשר רומנטי בין החשוד לגב' מוזס, והדגישה בפניו את העובדה שמתוקף תפקידה כדוברת, היא כבר מסרה לעיתונאים מסוימים את הערכתה זו. ראש מח"ש בקש מיד מראש אח"מ לתעד את הדברים שמסר לו טלפונית, להעלותם על הכתב ולהעבירם מיידית לידיו. ואכן המסמך הומצא למח"ש בסמוך לאחר מכן, ביום 1/11/17.

106. התובע, בדומה לפרקליטים שטיפלו בתיק, סבר באותה עת שאין מנוס מלבדוק את המידע שנמסר, וזאת הן ביחס לחשד לביצוע עבירה פלילית הכרוכה בניגוד עניינים מצד ראש הצוות המשטירתי בתיקי המעונות כמו גם בנוגע לתיק החקירה שעסק בבנה של גב' מוזס; והן בנוגע לעצם הסתרת המידע האמור לאורך זמן רב ע"י בכירי אגף החקירות ואי העברתו למח"ש במועד, כמתחייב.

107. וכך, העמדה המקצועית שנתגבשה במח"ש באותה עת הייתה שאין מנוס מעריכת בדיקה גם בנוגע לקצינים הבכירים (שהיו מעורבים בעצמם בחקירת נתניהו), ובכללם ניצב ריטמן, ראש אח"מ מני יצחקי ומפכ"ל המשטרה אלשיך, אשר היה מעורב אף הוא בהחלטות בכל הנוגע למידע שהוסתר. ואכן, מח"ש העבירה חוות דעת מסודרת בנושא לפרקליט המדינה ולמשנה לפרקליט המדינה ובה המלצתה - על דעת מנהל מח"ש דאז - לבדוק את כל הטעון בדיקה.

108. מדובר היה בתקופה קצרה לפני המכרז (בתאריך 7/2/17) למינוי מנהל מח"ש. לתובע היה ברור כי מעורבותו בטיפול בפרשיה רגישה זו, המשיקה במישרין לחקירות בתיקי רוה"מ דאז, נתניהו, והנוגעת לצמרת המשטרה, ובכללם לראש להב ריטמן ולמפכ"ל המשטרה אלשיך, אשר נחשדו אותה עת - לכל הפחות ברמה המשמעותית - בטיוח ובהסתרת מידע מהותי שצריך היה על פי הנהלים המקובלים לעבור מיידית ובזמן אמת למח"ש, כל זאת בעיתוי הרגיש בו התרחשו הדברים, עלולים לפגוע בו באופן אישי. חרף זאת, התובע לא היסס בגיבוש עמדתו המקצועית אף לא לרגע, וגיבה באופן מלא את הפרקליטים המטפלים במח"ש שסברו כי יש לבדוק את העניין לעומק.

109. לאחר סיום תפקידו של מנהל מח"ש הקודם וכניסת מנהלת מח"ש החדשה לתפקידה, העביר לה התובע, כמו גם למשנה לפרקליט המדינה, פעם נוספת את חוות הדעת, שהועברה קודם לכן ע"י מנהל מח"ש הקודם לצמרת הפרקליטות לצורך קבלת אישור לעריכת בדיקה, וביקש ממנה לפעול לקידום הטיפול בתיק. למרות הרגישות הרבה והחשדות נגד קציני משטרה שהיו מעורבים בדבר, ועל אף הנגיעה לתיקי החקירה של רוה"מ דאז, נתניהו, מנהלת מח"ש הנכנסת, בדומה לבכירי פרקליטות המדינה, בחרה לגרור רגליים ולא נעשה דבר.

110. כעבור מספר חודשים, פנה אל מנהלת מח"ש סני"צ שרצר, ראש צוות חשיפה במח"ש, וביקש להסב את תשומת ליבה לכך שהחומר שנאסף בפרשה זו עשוי להיות רלוונטי לחקירת תיקי מעונות ראש הממשלה וככזה יש להעבירו לידיעת גורמי החקירה והתביעה העוסקים בתיקים אלה, וממילא יש צורך לקבל החלטה מהירה בתיק שתלוי ועומד במח"ש מזה תשעה חודשים (מאז הועברה חוות הדעת ממח"ש בחודש פברואר 2018), כאשר מאז לא נעשה בו דבר.

111. בשלב זה, גייסה מנהלת מח"ש את עוזרתה להכנת חוות דעת חדשה, תחת הקודמת שנערכה ע"י פרקליטי המחלקה, ובה הומלץ לגנוז את התיק נגד הקצין החשוד בהתנהלות בניגוד עניינים. כמו כן הומלץ לגנוז את התיק ביחס לצמרת חוקרי המשטרה, וזאת בלא כל מהלכי

בדיקה נוספים, בניגוד גמור לדעת התובע ושניים מפרקליטי מח"ש שעסקו בעניין לכתחילה, שהמלצתם נתקבלה על דעת מנהל מח"ש דאז.

וכך, מבלי לקיים כל דיון פנימי במח"ש כמתחייב, תוך כדי מידור התובע שליווה את התיק עד אותה עת ושימש כסגן מנהל המחלקה, הוחלט עי הגורמים הבכירים בפרקליטות המדינה לקבל את המלצת מנהלת מח"ש החדשה ולגנוז את התיק, על כל היבטיו, בלא שאיש מהמעורבים זומן לחקירה.

112. מדובר בדוגמה אחת מיני רבות לכך שהתובע, הן לפני המכרז שעסק בגורל קידומו (מספר ימים), והן לאחר חילופי הגברי בהנהלת מח"ש, המשיך כל העת וברציפות לחתור למגע ולפעול לבירור האמת בהתרחשויות בהן התעורר חשד שמא מי מגורמי המשטרה, יהיה זוטר או בכיר ללא אבחנה, פועל באופן בלתי תקין בעליל, עד כדי חשד לפלילים, או מבקש לחפות בדרך לא תקינה על תקלות שהתרחשו לכאורה. מנגד, ניכר היה כי ראשי המערכת, ופרקליט המדינה ניצן בראשם, מבקשים כדרכם להמשיך ולהימנע בכל דרך אפשרית מלגרום מבוכה למשטרה ולעומד בראשה, על מנת לשמר את ה"הרמוניה" ביחסי משטרה-פרקליטות. כמו כן ניכרה המגמה להימנע בכל מחיר מיצירת "סיבוך אפשרי" בהקשר לחקירות ראש הממשלה דאז. אלא שבעידן החדש שילבה גם ראשת מח"ש הנכנסת את ידיה עם מגמה זו, והמערכת כולה נמנעה מלברר את הטעון בירור הן ביחס לטיב התנהלותו של קצין המשטרה, ולא פחות מכך גם ביחס לצמרת החקירות במשטרה, ובראשה המפכ"ל דאז אלשיך, שנחשדו כולם במעורבות בהסתרת מידע רגיש בדבר ניגוד עניינים אסור אליו נקלע לכאורה קצין המשטרה ועיכבו על דעת המפכ"ל אלשיך את העברת המידע למח"ש, בניגוד לנהלים המחייבים, עד שלא נותרה להם ברירה ורק לאחר שהקצינים הבכירים הבינו כי כלתה הרעה והדברים עומדים להיחשף ציבורית ע"י גרושתו של הקצין החשוד.

113. בכל הנוגע להתנהלות הבעייתית בפרשה זו, הוגשה תלונה מטעמו של סני"צ דובי שרצר לנציב הביקורת על הפרקליטות, השופט דוד רוזן. בהחלטתו בעניין זה מיום 7/3/21, קבע הנציב, בין היתר, כי "נוכח האמור מצאתי את טענותיך בעניין ההשתהות בקבלת החלטה על גניזת התיק, והעיקר אי העברת החומרים לגורמי התביעה-מוצדקת".

114. חזרה על ציר הזמן, מספר חודשים קודם להתרחשות זו, מנהל מח"ש הקודם אשר שב והתריע על התנהלות המשטרה ועל ההתדרדרות בשיתוף הפעולה של המשטרה בראשות אלשיך עם מח"ש, התייחס בראשית שנת 2018 (במסגרת דו"ח הסיכום השנתי של המחלקה לחקירות שוטרים לשנת 2017) להסלמה שחלה באותה תקופה ביחסי מח"ש - משטרת ישראל. וכך כתב בדו"ח שפורסם בפומבי:

"בעוד שאר יחידות הפרקליטות פועלות בסנכרון מלא עם ראשי מערכת האכיפה ועם המשטרה, מח"ש פועלת במרחב שונה, מבודד במידה רבה. תיקי החקירה של מח"ש המתפצחים חדשות לבקרים, עלולים להביך את המשטרה ואף לקלוע את ראשיה למצוקה בהיבט הפיקודי או הציבורי.

...

מי שאינו מבין את מהותם של הדברים ואת תכלית קיומה של המחלקה לחקירות שוטרים, עלול לראות במח"ש גורם זר, עוין, כזה המייצר אי שקט

תעשייתית' במערכת. מדובר, כמובן, בתפיסה מעוותת של המציאות ובחוסר הבנה בסיסי של המצב הנורמטיבי ושל מערכת האיזונים והבלמים המתקיימת בתוך המערכת פנימה;

...

על רקע המתח המובנה בין המשטרה למח"ש, נוכח המצוקה אליה נקלע פיקוד המשטרה בעקבות מספר אירועים מביכים, נאלצה המחלקה לספוג במהלך השנה מספר מתקפות פומביות ואחרות, חסרות-תקדים בגסותן ובבוטות שאפיינה אותן, ומשוללות יסוד בטיבן, וזאת מצד גורמים שונים במשטרה. המשכיל (במח"ש) בעת ההיא ידום.

...

בימים אלה נמצאת מח"ש על סף חילופי גברי בראשות המחלקה. על רקע המתקפות משולחות הרסן וחסרות היסוד על המחלקה ואנשיה, ולאור עבודתה המשמעותית והברוכה של המחלקה והתוצאות המצוינות של העשייה בה, צו השעה הוא לשדר גיבוי לעוסקים במלאכה, להבטיח את היציבות ואת שימור ה-DNA המח"שי.

- העתק חלק רלוונטי מדו"ח סיכום 2017 מצ"ב כנספת י'

115. כפי שנהגה המערכת במח"ש כגוף, כך היא נהגה בתובע כפרסונה. פרקליט המדינה דאז זנח את התובע לנוכח מתקפות אישיות חסרות תקדים של המפכ"ל אלשיך נגדו, גם כשנשלחה אליו בטעות תכתובת SMS ובה מה שנחזה להיות הוראת המפכ"ל אלשיך "תיכנס בסאעדה" והיועמ"ש גיבה בשתיקתו את פרקליט המדינה דאז.

116. הפקרת מח"ש והפקרת התובע פגעו אנושות הן בארגון והן באדם, פרקליט בכיר ורב זכויות אשר עבד בה במסירות לאורך למעלה מ-20 שנה.

117. למרות שמח"ש בתקופתו המשיכה לחתור ללא מורא לחקר האמת, ולמרות שבשנה האחרונה לכהונתו (2017) נתוני המחלקה אף היו בשיא, החליט מנהל מח"ש הקודם, כאמור, להקדים בשנה את פרישתו מהתפקיד. בנאום הפרישה שלו, אשר נכתב מדם ליבו ונישא באירוע הפרידה ממנו, במעמד צמרת הפרקליטות, לרבות משנים, פרקליטי המחוזות ומנהלי המחלקות, וכן בנוכחות פרקליטי מדינה בהווה ובעבר ושופטים בכירים בהווה ובעבר, הוא היטיב לתאר את הרקע להחלטתו לסיים את כהונתו בטרם עת ואת דרך הקרבתה של מח"ש על מזבח שילוב הידיים עם משטרת ישראל. וכך אמר בנאומו האחרון (אשר הופץ בהמשך בין כלל עובדי המחלקה):

"לצערי, מאז חילופי הגברי בפיקוד המשטרה, על רקע חקירה רגישה שהתנהלה באותם ימים נגד קצין משטרה בכיר ביותר [הכוונה לחקירת מי שכיהן באותה עת כמפקד יחידת לה"ב 433, ניצב רוני ריטמן - הח"מ] והחלטות שנויות במחלוקת שהתקבלו בפרשה זו, השתנתה הרוח שנשבה מכיוון פיקוד

המשטרה לעבר המחלקה, וזאת למרות שמאומה לא השתנה במח"ש עצמה.

חלק מהתיקים שלנו, בעיקר שתי פרשות מרכזיות, שהטיפול בהן התארך, והן לא ירדו מסדר היום הציבורי עקב רגישותן החברתית והציבורית [בג"צ ריטמן ופרשת אום חיראן - הח"מ], שבו והביכו מעת לעת את פיקוד המשטרה - כמו גם את השר הממונה עליה. התגובה הייתה סימון המחלקה כ'גורם עויין', שניתן לתקוף אותו ואת מי מבכיריו דרך קבע, על פי רוב ללא שום בסיס. מדובר כמובן בחוסר הבנה בסיסי של מערכת האיזונים והבלמים המתקיימת בתוך המערכת פנימה; ובתפקידה של מח"ש כשומר סף רגיש וחיוני במיוחד. שכן דווקא בגלל שלהחלטות המתקבלות בתיקי המחלקה יש פוטנציאל להביך בטווח הקצר שותפים בכירים במערכת האכיפה, יש בהחלטות אלה כדי להיות נייר לקמוס לאינטגריטי של המערכת כולה, לא פחות מכך.

במקביל לשינוי שחל כמעט בן לילה ביחס המשטרה למח"ש, נקלעה מערכת אכיפת החוק כולה לתקופה מורכבת על רקע הליכים שונים, המוכרים לכל, שהיו אף הם במוקד תשומת הלב המשפטית, הציבורית והפוליטית. בתגובה לאיום המסתמן על המערכת מצד גורמים פוליטיים, שלבו ראשי מערכת אכיפת החוק באופן טבעי את זרועותיהם והתייצבו אל מול מה שנתפס לעיתים כמתקפה משולבת על המערכת בניסיון לשמר חזית אחידה וללכד כוחות.

וכך, בעוד שאר יחידות הפרקליטות פועלות בסנכרון עם ראשי מערכת האכיפה ועם המשטרה, כפועל יוצא מהתווך המורכב בו נמצאת המחלקה, מצאתי את עצמי לאורך תקופה לא קצרה, בשלב מתקדם של הקריירה המקצועית שלי, מבודד מבחינה מקצועית ונקלע שוב ושוב, בתוך המערכת בבית פנימה, לעימותים מקצועיים מסוג שלא הכרתי כמוהו בעבר, כאלה שהגיעו לעיתים לשורש מהות תפקידי כפרקליט וכמנהל בארגון....".

118. דבריו אלה של מנהל מח"ש הקודם היו חריגים בחומרתם. באופן פומבי ובזמן אמת, הפנה מנהל מח"ש הקודם זרקור לעבר התנהלות בכירי מערכת אכיפת החוק והצביע על שילוב זרועות אגב הקרבתה של מח"ש ותיקיה הרגישים ביותר על מזבח "שיתוף הפעולה". גישה זו עודנה תקפה היום והיא מיושמת כל העת, ובאופן ממוקד, ביחס לתובע.

מחיקתה של "מח"ש הישנה" על דרך התעמרות בתובע

119. המועמד הטבעי לרשת את מנהל מח"ש הקודם היה כמובן התובע. התובע צמח במח"ש, הכיר את כל מחלקותיה ואגפיה וסייע לנווט אותה בתקופה הסוערת ביותר בתולדותיה, והכל בהצלחה רבה.

120. כמתואר לעיל, בכירי משרד המשפטים והמשטרה לא ראו בעין יפה את מדיניות "מח"ש הישנה" המתאפיינת בחתירה לאמת, ללא משוא פנים, בפרט נוכח מחירים שנאלצו לשלם עקב כך בכירים כאלה ואחרים בארגון, כאשר מטבע הדברים, החששות שעוררו חשיפות אלה ונגעו ליושבים סביב שולחן הפיקוד המשטרתי הבכיר, דחפו את מפכ"ל המשטרה הנכנס לנקוט מהלך של התגוננות ובלימה שתורגם למתקפה פרועה על מח"ש ואנשיה (בטכניקה מוכרת בה נוקטים מדי יום חשודים ונאשמים, המבקשים להטיל דופי בכל מי שפועל נגדם על פי חוק). יצוין כי מעבר לפרשות המתוארות לעיל, גם בפרשות אחרות, בעניינם של קצינים בכירים וגם בעניינה של רות דוד, הפעיל פרקליט המדינה דאז עו"ד ניצן, לחצים כבדים על מח"ש, ועל התובע בפרט.

121. זמן קצר לפני סגירת המכרז למינוי מנהל מח"ש, התקבל מידע מגורם מוסמך ולפיו **המפכ"ל אלשיך הודיע במשטרה כי התובע, שנחשב אז המועמד הטבעי והמוביל, לא ייבחר לתפקיד, לאור "ווטו" שהוא עצמו הטיל.**

122. לשמע הדברים, פנה מנהל מח"ש לשעבר, עו"ד הרצל שבירו, לפרקליט המדינה דאז ועדכן אותו בדבר החשש להתערבות זרה ופסולה של המפכ"ל אלשיך במינוי מנהל הגוף החוקר, שעה שכמפכ"ל המשטרה בכלל, ולנוכח העניין האישי שהיה לו בתוצאות חקירת אום אל חיראן בפרט, אסור היה לו להתערב במינוי בשל היותו נתון בניגוד עניינים אישי ומוסדי כאחד.

123. ימים בודדים לפני המכרז זימן פרקליט המדינה ניצן דאז את התובע ללשכתו לצורך ראיון מקדים לפני המכרז. במהלך הראיון הטיח פרקליט המדינה דאז בתובע באופן זחוח ומתנשא, כי הוא אדם ש"מערבב". התובע, שנפגע מכך שלראשונה, ערב מכרז, פרקליט המדינה דאז מנסה להטיל בו דופי ובכך מנסה לסכל מראש את המינוי, ביקש שפרקליט המדינה יסביר למה כוונתו בדבריו. פרקליט המדינה ניצן לא ידע לתת הסבר למה התכוון וניכר היה שהוא מדבר מגרונו של אדם אחר, מבלי שטרם לרדת לפשר הדברים.

124. התובע, שחש פגוע למשמע הדברים שהוטחו בו ערב מכרז, בניגוד לשבחים שנהג פרקליט המדינה להרעיף עליו דרך קבע, ולאופן בו נהג בעבר להסתייע בו במישרין ולסמוך על עזרתו, הבין שמדובר במהלך מכין ל"סיכול ממוקד" מבית מדרשו של אלשיך (המומחה לפירוק ארגונים עוינים). לפיכך, פנה התובע בסמוך לאחר מכן במייל מפורט לפרקליט המדינה ובו מחה על ההתנהלות כלפיו ובקש הסבר. במענה שכתב, לא טרח פרקליט המדינה דאז לתת הסבר למה התכוון והסתפק בדברים אלה:

"שלום משה

הביטוי 'מערבב' לא מוצלח אולי ובוודאי לא התכוונתי שאינך מדייק בפני בימ"ש או בהמלצות. מקווה שלא גרמתי לך עוגמת נפש רבה מזי... בכל מקרה, שיהיה בהצלחה".

• העתק תכתובת דוא"ל מיום 18/2/18 מצ"ב כנספת יא'

125. יצוין, כי למרות פניה דחופה של עו"ד הרצל שבירו, מנהל מח"ש לשעבר, אשר הוטרד מאפשרות התערבותו והשפעתו של אלשיך בתהליך מינוי מנהל מח"ש בניגוד לסדרי מינהל תקין, המציאות הוכיחה כי הווטו שהטיל המפכ"ל אלשיך אכן היה אפקטיבי, כאשר לתפקיד מנהלת מח"ש נבחרה במפתיע מועמדת חיצונית, שדרגתה הייתה נמוכה באופן יחסי, חסרת כל זיקה למח"ש ונעדרת כל ניסיון בתחומי פעילות המחלקה, זאת לאחר שכשלה בניסיונה להתמנות לפרקליטת מחוז במקום בו צמחה.

126. ויובהר כמובן, התובע אינו טוען ולו לרגע כי אי-זכייתו במכרז לתפקיד מנהל מח"ש, כשלעצמו, היווה מעשה התעמרות. טענתו היא, כי מדובר בחוליה נוספת בשרשרת של סימונו, על רקע תיפקודו המקצועי, כ"גורם עוין" למערכת. סימון זו הוא שהתווה את הדרך להמשך ההתעמרות בו מצדה של הנתבעת 2, מנהלת מח"ש הנוכחית.

127. להשלמת התמונה יובהר, כי ב"מח"ש החדשה", מונעים חקירות בכירים (לדוגמה: גניזת תיק הבינוי של ניצב גילה גזיאל, אשר נסגר בנסיבות תמוהות), ונמנעים מלפתח פרשיות חשיפה שעלולות להביך את המשטרה. למעשה, מאז מינויה של מנהלת מח"ש הנוכחית, לא נחקר אף קצין בכיר במשטרת ישראל ולא נפתחה שום חקירת חשיפה משמעותית. מנהלת מח"ש הנוכחית בולמת באופן עקבי כל ניסיון לפעילות של חשיפה יזומה מצד מח"ש – וכך למרות כוח האדם הרב שהתווסף למחלקה מאז כניסתה של מנהלת מח"ש, וה"רפורמות" החדשות שצצות מדי יום, (לרבות ההכרזה הריקה מתוכן על רפורמת ה"אזרוח" החגיגית - שלא הייתה ולא נבראה, שהרי מח"ש סיימה לאזרח את תקן החוקר האחרון שלה עוד בשנת 2015, וכל שנותר הוא לאזרח שני תקני מנהלים. שנותרו במערך החקירות לצורך ליווי סיום התהליך), אשר הופכות את הפירמידה הארגונית במח"ש על ראשה, תוך ריבוי ועיבוי מנהלים וניפוח בירוקרטיה מסורבלת, המביאה לעזיבה המונית של טובי אנשי המקצוע במחלקה, מספר כתבי האישום המוגשים מדי שנה נמצא בירידה מתמדת, ברורה וחדה.

חלק שני: התעמרות פרקליט המדינה דאז ומנהלת מח"ש בתובע לאחר מינויה,

בגיבוי בכירי משרד המשפטים

128. למרות אכזבתו האישית, קיבל התובע, כמובן, את ההחלטה למנות את הנתבעת 2 למנהלת מח"ש, בירך אותה על היבחרה, וציפה לשתף עימה פעולה ולהעמיד לרשותה את הידע והניסיון הרב שצבר, לטובת המערכת כולה, וכך אף אמר לה. יצוין, כי התובע קיווה והעריך שמנהלת מח"ש הנכנסת תשלב אותו בעשייה ותסתייע בו רבות, בעיקר על רקע חוסר ניסיונה המוחלט במלאכת חקירות שוטרים, ובפרט בכל הנוגע להעדר ניסיונה במלאכת הניהול של גוף משולב פרקליטות-חקירות-מודיעין המצוי בפרישה ארצית, שאין לו אח ורע בפרקליטות, מלאכה בה התמחה התובע בשבע שנות כהונתו כסגן מנהל המחלקה, ואליה נחשף במהלך 20 שנות שירותו במחלקה. יודגש, כי לתובע לא אצה הדרך ונוכח גילו הצעיר יחסית אותה עת, הוא העריך כי תהיה לו הזדמנות נוספת בעתיד להתמודד על ראשות המחלקה.

129. בפועל, כפי שנודע לתובע בדיעבד, ימים ספורים אחרי כניסתה לתפקיד של מנהלת מח"ש, בעצה אחת עם פרקליט המדינה דאז, הנתבע מס' 3, הנתבעת 2 פעלה למחיקתה של מח"ש הישנה, תוך הוצאה לפועל של דרישותיו השונות של המפכ"ל אלשיך, בין היתר לערוך שינוי מבני במח"ש ולצמצם את השפעתם של הגורמים הדומיננטיים והמנוסים ביותר, מי שעמדו בעבר במוקד קידום החקירות הרגישות הרבות שנוהלו. אחד הצעדים הראשונים של מנהלת מח"ש היה השתתפות בישיבות אודות שינוי ארגוני במח"ש. מנהלת מח"ש נמנעה מלשתף את התובע בדיונים, ולמרות שלא הייתה לה באותה עת כל היכרות לגבי התנהלותה ופועלה של מח"ש ובלא שהבינה את הרקע המורכב של המציאות לתוכה הוכנסה, היא שיתפה פעולה באופן מלא עם כל דרישותיו של המפכ"ל אלשיך, אשר זכה לאוזן קשבת של פרקליט המדינה דאז שבקש לרצותו. יודגש כי קודם לכניסה לתהליך השינוי הארגוני, לא נערכה כל עבודת מטה מסודרת ואיש ממנהלי מח"ש בעבר לא נתבקש לחוות את דעתו לגבי השינוי המוצע ולהציע מניסיונו.

130. מנהלת מח"ש הנכנסת, בגיבוי הממונים עליה, אף פעלה באופן אקטיבי, על מנת לסלק מדרכה את מי שסומן כ"מח"ש הישנה"; תחילה את מנהלת המטה של מח"ש, נצ"מ שיפי שמר, אשר נטלה חלק משמעותי, יחד עם מנהל המחלקה אורי כרמל ועם התובע, בניהול המחלקה: מיד לאחר כניסתה לתפקיד, הוציאה מנהלת מח"ש הנכנסת את נצ"מ שמר באבחה אחת מצוות הניהול וניתקה אותה כליל מכל תהליכי קבלת ההחלטות במח"ש. כך נהגה מנהלת מח"ש הנכנסת עם ראש זרוע חשיפה במח"ש, מי שהיה החוקר מס' 1 במחלקה. באופן דומה התנהלה מנהלת מח"ש הנכנסת מול ראש צוות המודיעין, מי שהיה שותף לפעילות החשיפה הפורייה במח"ש באותן שנים, ובמקביל פעלה לקעקע את מעמדו ולהצר את צעדיו של התובע, נציגה הבכיר ביותר של מח"ש הישנה, זו שנהגה לחתור ללא מורא לגילוי האמת ולמיצוי חקירות.

131. וכך, התובע מצא עצמו בתהליך שהגיע לשיאו בשנה האחרונה, מנוטרל לחלוטין מניהול המחלקה ומהמתרחש במח"ש, כאשר הסמכויות שהיו נתונות בידיו מימים ימימה ניטלות ממנו זו אחר זו, תוך השפלתו וריקון תפקידו מתוכן.

132. בסמוך לאחר כניסתה לתפקיד, וללא כל הצדקה, הודיעה מנהלת מח"ש, מבלי לעדכן בכך את התובע, לראשי הצוותים במח"ש, כי אין מקום עוד לעדכונו של התובע בחקירות המחלקה, וכי כל עדכון שיידרש, ייעשה על ידה. כאן המקום להדגיש כי עד אותה עת, מאז ומעולם, מנהלי מח"ש וסגניהם לדורותיהם חלקו את מלאכת ניהול-העל של המחלקה, וכמובן ששניהם היו מעודכנים כאחד בכל המתרחש במחלקה, ובוודאי בחקירותיה. העדכונים היו נמסרים מדי יום במסגרת ויעוד בוקר טלפוני שנהגו מנהלי מח"ש לערוך לאורך כל שנות קיומה של המחלקה מול ראשי הצוותים, המצויים בפרישה ארצית, וזאת כחלק בלתי נפרד ממערך הפיקוד והשליטה במחלקה, שכלל ביקורים עיתיים בצוותי החקירה והמודיעין והצגת תוכניות חקירה בתיקים מורכבים לאישור הנהלת המחלקה הבכירה.

133. לא מיותר לציין כי מאז כניסתה של מנהלת מח"ש לתפקיד, הקיף הקץ גם על מנהג ויעוד הבוקר שנהג במחלקה שנות דור, כמו גם על ביקורי ההנהלה התכופים שנערכו מדי זמן קצוב

בצוותי החקירה הפרושים ברחבי הארץ וכמובן על אירוע הסיכום השנתי, במסגרתו נמסר לכלל אנשי המחלקה וצמרת המשרד דיווח מלא על פועלה של המחלקה ויעדיה. עדיין, מטבע התפקיד, וגם בעקבות "השינוי המבני", מנהלת מח"ש נותרה האחראית העליונה על כל המתרחש בארגון, ומטבע התפקיד עליה להיות מעודכנת בחקירות. וכך למעשה, כשם שנעשה שימוש בהכרזה על "רפורמת האזרח" שלא הייתה ולא נבראה כדי לדחוק אל מחוץ למחלקה את ראש צוות חשיפה (אחד משני קציני המשטרה האחרונים שנותרו לכהן במערך ולוותו לסיום התהליך), כך נעשה שימוש ציני בהכרזה על רפורמת "השינוי המבני" כדי להביא למידורו של התובע ולנטרולו כמי שהיה מנהל בכיר בארגון, משרשרת הניהול במחלקה.

134. בהמשכם של דברים, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה דאז ובניגוד למסורת של שבע השנים הקודמות בהן כיהן התובע בתפקידו, התובע לא זומן עוד לדיונים אצל פרקליט המדינה, גם כאשר מדובר היה בתיקים שטופלו ישירות על ידו, וזאת בניגוד לסדרי עבודה בסיסיים הנהוגים בכל מחוזות הפרקליטות ומחלקותיה מאז ומתמיד.

135. כך לדוגמה, בדיון שהתקיים אצל היועמ"ש מנדלבליט יחד עם פרקליט המדינה דאז בנוגע לתנ"צ גיא ניר ולפרשיית ריטמן, זומנה מנהלת מח"ש לדיון ואילו התובע, שניהל לצד מנהל מח"ש הקודם את חקירת הפרשה וליווה אותה לכל אורכה בזמן אמת, כלל לא זומן לדיון. עם תחילת הישיבה, המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד למברגר, זיהה מיד את דבר היעדרו הבולט של התובע, וביקש מהיועמ"ש לזמן אותו לאתגר כגורם הניהולי הבקיא ביותר שטיפל בנושא. התובע זומן באופן מיידי לישיבה וכאשר הגיע למקום, פנה אליו היועמ"ש וביקש את התייחסותו. מה רבה הייתה מבוכתו של התובע כאשר נאלץ להסביר כי לא זומן כלל לישיבה וכי לא קיבל לעיונו את החומר הדרוש להתייחסותו כגורם מקצועי שהיה אמון על הטיפול בנושא.

136. כאשר ביקש התובע ממנהלת מח"ש הסבר על פשר ההתנהלות הפוגענית כלפיו, נאמר לו על ידה כי הוא "נחשד בהדלפות". במקרה אחר מנהלת מח"ש העבירה לתובע מסר מפרקליט המדינה דאז לפיו ככל ש"חברו ימשיך להדליף באום אל-חיראן", התובע הוא זה שישלם את המחיר על כך.

137. בהמשך, בחודש אוקטובר 2018 זומן התובע לפגישה, בה הודיעה לו מנהלת מח"ש, באופן חד-צדדי, כי על דעת הממונים עליה, כמעט כל הסמכויות שהיו נתונות בידיו, כמו גם בידי קודמיו בתפקיד, ניטלות ממנו לאתגר. מנהלת מח"ש לא נימקה את החלטתה למעט אמירה, כי זו החלטת פרקליט המדינה דאז נוכח הרצון "להפריד את החקירות והפרקליטות במח"ש" במסגרת ה"שינוי המבני" (אותו דרש למעשה המפכ"ל אלשיך בתחילת הדרך, כחלק מתהליך "פירוק מח"ש כארגון עויני" והפיכתו לארגון ידידותי "המעניק שירות נוח" למשטרה).

138. בשלב הזה התברר לתובע באופן חד וברור, כי במסגרת הסיכול הממוקד מבית מדרשו של אלשיך, אחריו הורה-החזיק פרקליט המדינה דאז, הכוונה איננה רק להסתפק באי מינויו של התובע לתפקיד מנהל מח"ש אלא להתעמר בו, לנטרל אותו משרשרת הניהול ולהשפיל אותו מול עובדיו, הכול על מנת לגרום לו לעזוב את תפקידו, ולאפשר אגב כך למחוק כל זכר ל"מח"ש הישנה".

139. מנהל מח"ש לשעבר, עו"ד הרצל שבירו, עודכן במתרחש על ידי התובע. התובע אף הודיע לו

על כוונתו שלא להחריש יותר ולהגיש לבית הדין לעבודה תביעה בגין ההתנכלות וההתעמרות של פרקליט המדינה כלפיו. בעקבות האמור, פנה עו"ד שבירו לפרקליט המדינה דאז ולמשנהו, עו"ד למברגר, בהצעה כי יתערבו באופן מיידי בנעשה במח"ש. לאחר פגישה שהתקיימה בביתו של פרקליט המדינה דאז, בהשתתפות עו"ד הרצל שבירו, עו"ד למברגר ופרקליט המדינה, יזם פרקליט המדינה דאז שיחת טלפון לתובע וביקש כי ייפגשו.

140. ביום 9/12/19, התקיימה ישיבה בראשות פרקליט המדינה דאז ובהשתתפות המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד למברגר, מנהלת מח"ש והתובע. באותה ישיבה נדונה האפשרות שהתובע יסיים את תפקידו במח"ש; אך בד בבד, וללא תלות בשאלת המשך כהונתו של התובע כסגן מנהלת מח"ש, **מצאו לנכון פרקליט המדינה דאז ומשנהו, עו"ד למברגר, להגדיר את תחומי סמכויותיו של התובע כסגן המנהלת**. בסיכום הישיבה, שהוצא ביום 16/12/19, הוגדרה חלוקת הסמכויות בין התובע לבין מנהלת מח"ש (להלן: **"סיכום פרקליט המדינה"**). בנוסף הוצעה לתובע האפשרות לבדוק אופציה לפרישה.

• העתק סיכום פרקליט המדינה מצ"ב **כנספח יב'**

141. בהתאם לסיכום פרקליט המדינה, היה אמור התובע להיות שותף מלא בניהול המחלקה, ובתהליכי קבלת ההחלטות בכל הנושאים המקצועיים והניהוליים ואף לקבל על עצמו אחריות על שורה של נושאים נוספים. בישיבה סוכם, כי **"סגן מנהלת המחלקה ייקח חלק כשותף בכיר למנהלת המחלקה, וכממלא מקומה בהיעדרה, בכל תהליכי קבלת ההחלטות המתקיימים במחלקה, ואגב כך ישותף באופן מלא בישיבות השונות המתקיימות בקשר עם עבודת המחלקה, מול גורמי פנים וחוץ, הן בנושאים מקצועיים, לרבות סוגיות בתחום החקירות, המודיעין ובתחום עבודת הפרקליטות, הן בנושאים ניהוליים, בכל הנוגע ליחסי עבודה ומשמעת במחלקה, ולרבות החלטות בנושאי כוח אדם ובנושאים ארגוניים שונים במחלקה וכן נהלים וממשקי עבודה שונים מול משטרת ישראל ושירות הביטחון הכללי"**.

עוד נקבע כי **"מעבר לשותפות כוללת ומלאה זו בניהול המחלקה בין מנהלת המחלקה לסגנה"** שורה של נושאים מהותיים יהיו באחריות התובע, ובהם:

א. טיפול בערעורי המחלקה;

ב. טיפול בתיקים המוגשים על ידי המחלקה לבית המשפט המחוזי;

ג. תביעות אזרחיות;

ד. נוהל "חומר משטרתית";

ה. האזנות סתר;

ו. הקמת מאגר ידע למח"ש".

142. בנוסף נקבע במסגרת סיכום פרקליט המדינה, כי פרטי הסיכום יועברו למנהליה הבכירים של מח"ש, כדי שאף הם יפעלו על פיו.

143. סיכום פרקליט המדינה אמור היה להביא לסיומה לפחות באותה עת את ההתעמרות בתובע ולהבטיח את שילובו מחדש במלאכת ניהול המחלקה, לתועלת העבודה המקצועית; אך בפועל, כפי שיובהר להלן, מנהלת מח"ש המשיכה בשלה, ובכוונת מכוון הפרה את סיכום פרקליט

המדינה תוך השפלה והתעמרות בתובע, ככל הנראה מתוך תקווה שיפרוש, כפי שביקשה ממנו לא אחת.

144. סיכום פרקליט המדינה הופר על-ידי מנהלת מח"ש ברגל גסה עד שהתובע מצא עצמו נטול סמכויות וממודר מכל המתרחש במח"ש, ובכלל זה:

- א. בעבר שימש התובע כממונה על צוות הפרקליטות במחלקה שבה עבדו 15 פרקליטים. כיום התובע אינו ממונה על אף פרקליט;
- ב. בעבר היה התובע אחראי על החקירות במח"ש, וממונה על 5 ראשי צוותים. כיום ניטלו ממנו כל סמכויותיו, ומונה תחתיו גורם שאחראי על החקירות, העובד ישירות מול מנהלת מח"ש, חב לה חובת דיווח ואף ממושב על ידה;
- ג. בעבר היה התובע מעורב בכל תיקי מח"ש. כיום הוא מעורב אך ורק בתיקים ספורים המתנהלים בבית המשפט המחוזי ואף מחלקם (התיקים בעלי פרופיל הגבוה) הוא ממודר;
- ד. בעבר היה התובע ממשב כ-100 מעובדי מח"ש במישרין או בעקיפין. כיום הוא אינו ממשב אף עובד;
- ה. בעבר היה התובע שותף מלא לכל ההחלטות בנושא כוח האדם במח"ש. כיום הוא ממודר מהן לחלוטין;
- ו. בעבר היה התובע מקבל עדכונים שוטפים על כל העניינים המתנהלים במח"ש בכל תחום. כיום הוא ממודר לחלוטין מכל נושא, לרבות מהנושאים שנקבעה אחריותו להם בסיכום פרקליט המדינה.

145. מידורו המקצועי של התובע לא מתאפיין רק במדדים כמותיים. כפי שהוסבר לעיל, ההתנהגות היומיומית כלפיו ממחישה את המידור המקצועי המופעל כלפיו. להלן מספר דוגמאות בולטות לכך:

- א. **דוגמה מובהקת וקיצונית למידורו של התובע מגולמת בתהליך השינוי הארגוני של מח"ש לפני כשנה.** התובע לא היה מעורב בתהליך, לא ידע שמתנהלת עבודה בקשר לשינוי ארגוני ומצא עצמו מעודכן על-ידי עמיתיו על הצהרה צפויה של שר המשפטים דאז בדבר השינוי המבני של מח"ש, ללא שהוא יודע דבר על ההכרזה שצפויה הייתה להימסר;
- ב. **באותה תקופה, נודע לתובע באקראי מעובדים זוטרים אודות שני אירועים דרמטיים - ביקור שר המשפטים דאז במח"ש ואירוע נדיר (ב"מח"ש החדשה") של מעצר שוטר. התובע הושפל בפני כל ונתפס כאחרון שידוע על המתרחש במח"ש;**

ג. **פרשת מותו של האזרח סלומון טאקה ז"ל** - בתקופה האמורה מנהלת מח"ש שהתה בחו"ל והתובע היה אמור לשמש כממלא מקומו. מיד עם קרות האירוע ולאחר שהתובע הבין את רגישות העניין, הורה התובע לראש הזרוע וקצין אח"מ שהיו בחופשה באילת לחבור לצוות ולטפל באירוע. בניגוד להנחייה של התובע ומבלי שמנהלת מח"ש יידעה אותו, הורתה מנהלת מח"ש לשניים להמשיך את החופשה. מיד עם חזרתה של מנהלת מח"ש ארצה, התקיימו ישיבות במח"ש ובפרקליטות המדינה והתובע לא זומן לאף אחת מהישיבות. יצוין, כי במהלך החקירה האמורה, פנה המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) לתובע וביקש ממנו לעדכן אותו בדבר סטטוס הטיפול בתיק. התובע מסר לו, כי הוא מנוטרל מהחקירה, וכי מנהלת מח"ש ביטלה את החלטותיו מבלי שהיא מיידעת אותו על כך. כאשר פנה התובע למנהלת מח"ש וביקש לדעת מדוע כולם נטלו חלק בישיבות ובכלל זה חוקרים ופרקליטים אך הוא-עצמו לא זומן, טענה מנהלת מח"ש בפני התובע שהיו הדלפות בתיק וגם הוא "חשוד" בהדלפה. לאחר הישיבה, הוציא התובע מכתב בו מחה על האשמות כלפיו ואף חזר על בקשתו שאותה העלה בכל פעם שטענה נגדו טענה שקרית זו להיבדק בפולגרף.

ד. **גם באסון הר מירון נהגה מנהלת מח"ש באופן דומה** – לאחר שנודע לתובע על עוצמת האסון והטרגדיה האנושית ב"אסון מירון", ועל רקע החלטת היועמ"ש שמח"ש תחקור את האסון, פנה התובע במסרון למנהלת מח"ש ולמשנה לפרקליט המדינה, עו"ד למברגר למחרת האסון, ביום שישי, 30/4/21 בשעה 10:20 וכתב כך: "היי! עכשיו נודע לי דרך התקשורת שאנחנו חוקרים את האסון הכבד במירון. לנוכח חשיבות הלאומית של האירוע, חרף המחלוקות אותן אני מניח בצד, על סמך הנסיון המקצועי שלי כמי שליווה את אירועי אוקטובר 2000 ואסון הכרמל, אני מבקש לקחת חלק ולסייע בליווי חקירה מורכבת זו. תודה ושבת שלום!". עו"ד למברגר הודה לתובע, כמובן, מיד על הפנייה והרצון לסייע והבטיח לבדוק את הנושא. אולם מנגד, מנהלת מח"ש התעלמה מהפנייה, וגם לאחר שפנה אליה פעם נוספת, היא בחרה לא רק שלא לשתף את התובע ולהסתייע בניסיונו המקצועי בוועדות החקירה שונות, אלא שהיא הורתה לעובדי המחלקה למדר את התובע מטיפול בתיק זה;

• העתק התכתבות בקשר עם אסון הר מירון מצ"ב **כנספת יג'**

ה. **מידור מקצועי מקבלת החלטות בעניין מינויים** – בחודשים האחרונים פרש קצין אח"מ מח"ש ומונה אחר במקומו. מנהלת מח"ש לא שיתפה את התובע בהליך בחירתו וקליטתו של המחליף. גם לאחר שנבחר, לא טרחה מנהלת מח"ש להציגו בפני התובע. כאשר ביקש התובע לקבוע שיחת עדכון באמצעות מזכירתו מול קצין האח"מ, כפי שמקובל וכפי שהיה נהוג, הודיעה מנהלת מח"ש לקצין האח"מ באמצעות המזכירה, כי קצין האח"מ יעדכן אותה בלבד ולא את התובע. גם על החלטה פוגענית זו, התובע למד באמצעות מזכירתו ולא באופן ישיר. בנוסף, התובע מודר ממכרז פרקליטים, בו לקח חלק למעלה מעשור;

1. **מידור מקצועי מקבלת החלטות ומסיוורים מקצועיים** - במח"ש התקיימה בעבר מסורת בת למעלה משני עשורים, לפיה הנהלת מח"ש מקיימת אחת לרבעון ביקור מקצועי ביחידות החקירה השונות הפרושות ברחבי הארץ. בתקופה האחרונה, לאחר שהביקורים חודשו בתום הפסקה ארוכה, פנו מספר עובדים לתובע וביקשו לדעת מדוע מקומו נפקד מביקורים אלה. למרבה התדהמה, התובע כלל לא היה מודע לכך שהביקורים התקיימו בהעדרו והוא לא היה מודע להחלטת מנהלת מח"ש להוציא אותו ממסגרת ביקורי ההנהלה. מנהלת מח"ש אף סירבה לבקשתו של התובע לאפשר לו לקיים ביקורים בצוותים השונים כדי להתעדכן בנעשה במח"ש;
2. לאחר שהתובע זימן מפגש היכרות עם המתמחים החדשים במחלקה בהתאם ללו"ז שנקבע ע"י הפרקליטה שאחראית על המתמחים, הודע לתובע באמצעות המזכירה על החלטת מנהלת מח"ש לבטל את המפגש באופן חד-צדדי, אגב הבכתו הפומבית בפני המתמחים;
3. בדומה, ישיבות שהתובע קבע מול גורמים שונים במחלקה בוטלו על ידי הנתבעת 2 מבלי שהוסברה לו הסיבה לביטולם;
4. **מידורו של התובע מתיקי מעצר** - בניגוד לעידן הקודם שבו ביצעה מח"ש חקירות חשיפה רבות אליהן נלוו גם מעצרים רבים, כיום מעצר שוטר לצרכי חקירה במח"ש הוא ענין חריג ויוצא דופן. לתובע, סגן מנהלת מח"ש, נודע לאחרונה מהתקשורת אודות מעצרה של חוקרת בכירה במחוז תל אביב, שדבר החקירה שהתנהלה נגדה לא היה ידוע לו. הוא מודר גם מחקירה מרכזית זו. אין לתאר את ההשפלה שהייתה מנת חלקו כשנודע דבר מידורו. זאת ועוד; באותם ימים התברר לתובע בשיחת אקראי עם אחד מעובדיו, כי מנהלת מח"ש נמצאת בכלל בחופשה בחו"ל שמשכה כשבועיים, אולם היא לא טרחה ליידע אותו - סגנה - בדבר יציאתה לחופשה. שעה שמנהלת מח"ש נמצאת בחו"ל, ומתרחש אירוע חריג ויוצא דופן במח"ש דהיום של מעצר שוטרת, מן הראוי היה לוודא שהתובע מקבל עדכונים והחלטות אודות המעצר; אולם הוא מודר מהחקירה וכלל לא ידע על קיומה. לאחר שנודע לו מהפרסומים בתקשורת אודות החקירה והמעצר, פנה התובע לקצין האח"מ של מח"ש, ביקש לדעת מדוע לא עודכן וביקש להתעדכן מכאן ואילך, אולם הלה השיב כי מנהלת מח"ש הורתה לו להביא את המידע למנהל אגף הפרקליטות במח"ש, וכי בהתאם להנחייתה, הוא מנוע מלעדכן את התובע. כך, חווה התובע השפלה שאין לתאר מעובד הכפוף לו, שהתקבל לעבודה במח"ש רק מספר חודשים קודם לכן.

י. **מידורו של התובע מ"תיק הבינוי"** – תיק זה עסק בחשד כי קרקעות בירושלים שהוקצו למשטרת ישראל לטובת בנייה למגורים עבור שוטרים צעירים המשרתים במחוז ירושלים, הוצעו שלא כדין ע"י ניצב גילה גזיאל, ראש אמ"ש דאז, לראש אח"מ, ניצב מני יצחקי, שהיה אותה עת ערב פרישתו מהתפקיד וכן למפכ"ל אלשיך. מנהלת מח"ש מידרה את התובע מהמשך העיסוק בתיק ובדומה לכלל החקירות שעסקו בגורמים בכירים, ובניגוד להמלצת הדרג המקצועי, גם תיק זה נסגר ללא חקירה של ממש.

יא. **מידורו של התובע מעניינו של אהוביה סנדק ז"ל ופגיעה בחקירה תוך כדי כך** – מיד עם תחילת החקירה, הבחין התובע בהתנהלות מקצועית לא תקינה אשר בראשה הימנעות מחקירה מיידית של החשודים ומתן אפשרות לתיאום גרסאות ביניהם. התובע יזם פנייה והתריע על כך. רק בעקבות מחאתו זו של התובע, הוחלט מייד לאחר מכן לגבות גרסה מחבריו של המנוח שהיו עדים למעשה. עם זאת, עדיין חל שיהוי ניכר עד לחקירת השוטרים. משהבין התובע, כי החקירה זוהמה, הוא פנה במכתב חריף ליועץ המשפטי ממשלה ולמשנה לפרקליט המדינה. זוהי דוגמה מובהקת לכך, שמידורו של התובע מטעמים לא עניינים והתעלמות מהצעותיו בזמן אמת תוך השתקת כל אפשרות ל"ביקורת פנימית בונה" פגעה בחקירה קריטית. בעקבות הביקורת של התובע על אופן ניהול החקירה, מנהלת מח"ש מידרה אותו מהמשכה וכך למשל, נודע לו על מעצר שוטר מהסנגורים אשר פנו אליו. לא מיותר לציין, כי דווקא מעצר זה, בחשד ל"שיבוש מהלכי חקירה ומשפט" בגין הדלפת מידע לעיתונאי, היה מעצר מיותר, שכן היה ברור מהכתבה שפורסמה, כי המידע נמסר לתקשורת על ידי ב"כ של השוטר.

למרות ההד הציבורי הרב לו זוכה עדיין הפרשה, ולמרות שפעולה החקירה האחרונה בפרשה התבצעה לפני למעלה מעשרה חודשים ובקרוב תמלא שנה להתרחשות האירוע הטראגי, טרם התקבלה החלטה בתיק. למותר להדגיש את הצורך ההכרחי בתיקים מהסוג הזה לקבל החלטה מהירה סמוך ככל הניתן לתום החקירה והטיפול בה על מנת לתת מענה מקצועי ולהסיר את העננה המרחפת הן מעל בני משפחת המנוח והן מעל השוטרים המעורבים. למרבה הצער, נוכח ההתנהלות הבלתי מקצועית בשלבים הקריטיים של הטיפול בפרשה, להערכת התובע ספק רב אם ניתן יהיה עוד בנסיבות האמורות להגיע לממצאים ולרדת לחקר האמת בפרשיה עגומה זו.

• העתק תכתובות בפרשת אהוביה סנדק ז"ל מצ"ב **כנספח יז**

146. **יובהר, התובע פנה פעמים רבות למנהלת מח"ש ולגורמים הממונים, בדרישה להשיב לו את סמכויותיו ולממש את סיכום פרקליט המדינה, אך כל זאת ללא הועיל.**

147. בשנה האחרונה ממשיכה מנהלת מח"ש להצר את צעדיו של התובע ולהופכו לגורם נטול השפעה במח"ש, כל זאת, שלא כדין, תוך הפרה בוטה על-ידה של סיכום פרקליט המדינה

וכשהיא נתונה **בניגוד עניינים חריף** ביחס אליו לנוכח העובדה שהוא מסר עדויות לגורמים מוסמכים במספר נושאים הנוגעים באופן ישיר להתנהלותה וכן בנוגע להתנהלות פרקליט המדינה דאז ביחס לפרשת ריטמן ולפרשת אום אל חיראן, וכן בתיקים רגישים המשיקים לחקירת תיקי ראש הממשלה דאז נתניהו, הכל כמפורט בנספח "ניגוד עניינים" המצורף לעתירה זו.

- העתק נספח ניגוד עניינים כפי שנשלח ליועמ"ש ביום 26/11/20 מצ"ב **כנספח טו'**

האשמתו של התובע בכזב "בחוסר לויאליות" למערכת

148. ביום 8/9/20 סנ"צ (כדרגתו היום) דובי שרצר, ר' זרוע חשיפה לשעבר במח"ש, הגיש עתירה מנהלית, במסגרתה דרש לממש הבטחה מנהלית שניתנה לו ע"י משטרת ישראל לקידום בדרגה (עת"מ 21022-09-20), הבטחה שטורפדה ע"י המפכ"ל אלשיך, בחסות פרקליט המדינה דאז.

149. לכל אורך ההתנהלות הפנימית ובאופן עקבי תמך התובע בעמדת סנ"צ שרצר, אשר שיקפה גם את עמדת מנהל מח"ש הקודם. משהוברר, כי לא ניתן להגיע להסכמות ומשהתבקש התובע ליתן תצהיר תמיכה בעתירה של סנ"צ שרצר, קיבל התובע את אישור יועמ"ש משרד המשפטים להגיש תצהיר לתמיכה בעתירה. לפיכך, על פי צו מצפוני ובהתאם לחובות המוטלות עליו כעובד ציבור, כך עשה התובע.

150. למרות תמיכתו העקבית, לאורך שנים, של התובע בטענותיו של סנ"צ שרצר אשר נתמכו היטב בראיות, ועל אף שקיבל מראש אישור פורמאלי להגיש תצהיר במסגרת העתירה, הואשם התובע על ידי מנהלת מח"ש ואף על ידי הממונים עליה ב"חוסר לויאליות" למערכת.

151. נאמן לדרכו, התובע הוא זה שנהג גם בפרשה זו באופן קולגיאלי והוא זה שחתר לבירור האמת ולמימוש הבטחה שניתנה לעובד מסור והופרה שלא כדין. לשיטת התובע, הנאמנות שעליו להפגין הינה לאמת ולצדק ולא לפוליטיקה פנימית ולתככנות במשטרה ובפרקליטות. זו אמונתו וזו חובתו כמשרת ציבור.

152. להשלמת התמונה, יצוין כי לאחר שסנ"צ שרצר עתר לערכאות, המדינה הגיעה עמו להסכמות וההבטחה המנהלית שניתנה לו מומשה לבסוף במלואה והוא זכה לקידום לדרגה לה היה ראוי.

- העתק העתירה (ללא נספחיה) מצ"ב **כנספח טז'**

השמצות ועלילות שווא

153. דוגמה קיצונית נוספת לפיחות במעמדו ולהשפלתו של התובע התרחשה בהקשר לעדותה של עו"ד סיון פיכמן, **עובדת מח"ש ששימשה בעבר כעוזרת של פרקליט המדינה דאז, ניצן, ומונתה ע"י מנהלת המחלקה לתפקיד בכיר במח"ש, תוך קידום מטאורי ואגב העדפתה על פני גורמים ותיקים ומנוסים ממנה במחלקה**. עו"ד פיכמן העידה בפני בית הדין האזורי לעבודה במהלך דיון משפטי בעניינו של עובד מח"ש לשעבר, בן העדה האתיופית, שטען בפני התובע להתעמרות בו על רקע גזעני.

154. התובע דיווח למנהלת מח"ש בזמן אמת על תחושותיו הקשות של אותו עובד וביקש כי תפעל

להפסיק לאלתר את הפגיעה בעובד, וכי תינתן לו הזדמנות נוספת בצוות אחר, כפי שהיה נהוג במח"ש בעבר במצבים דומים. חרף פניותיו החוזרות ונשנות של התובע למנהלת מח"ש בנושא, מנהלת מח"ש המשיכה לפגוע ולהתעמר בעובד ואף העצימה את הפגיעה בעובד.

155. לצורך השלמת התמונה, נציין כי מספר חודשים קודם לכן, הופץ במחלקה סרטון פוגעני, שלטענת העובד פגע בו על רקע מוצאו האתיופי. הסרטון הפוגעני הופץ ע"י מפקדו של העובד, רפ"ק רותם גיל (להלן: "רותם"), קצין משטרה שהובא למח"ש על ידי המנהלת החדשה על רקע היכרות אישית. מנהלת מח"ש שנחשפה לסרטון, לא זו בלבד שלא מחתה על הפצת הסרטון, היא אף צידדה בהפצתו של הסרטון הפוגעני כאשר לטענתה, לא הייתה בו כל נימה גזענית.

156. יצוין כי העובד מצדו הגיש תלונה על הפצת הסרטון הפוגעני ע"י מפקדו רותם והליך גם על כך שמנהלת מח"ש צידדה בהפצת הסרטון. התלונה הוגשה למשרד המשפטים, ליחידה הממשלתית לתיאום המאבק בגזענות. לאחר בדיקה מעמיקה, קבע ראש היחידה במשרד המשפטים, עו"ד אווקה זנה, בהחלטתו מיום 9/3/21 **שיש בסיס לטענה כי מדובר בסרטון בעל אופי גזעני לכאורה, ולמצער מהווה הפצת סרטון זה התנהגות שאינה הולמת.**

157. על רקע הסרטון הפוגעני האמור, על רקע העובדה שהממונה רותם שהפיץ את הסרטון הוא שלחץ על פיטוריו של העובד, ולאור העובדה שהעובד חזר מחל"ת בשל הקורונה, וכן נוכח חתונתו הקרובה של העובד, סבר התובע כי קיים הכרח לתת לו הזדמנות נוספת להשתלב בצוות אחר, כפי שנעשה במקרים דומים בעבר, וזאת בטרם תינקט פעולה קיצונית של הפסקת עבודתו במחלקה.

158. גם בעניין זה צידדה מנהלת מח"ש במקורבה, הקצין רותם, ולא אפשרה לתת לעובד הזדמנות להשתלב בצוות אחר, אלא פעלה לפיטוריו.

159. בעקבות פניית העובד לבית הדין לעבודה, העידה עו"ד סיוון פיכמן (מי שהייתה כאמור עוזרתו של פרקליט המדינה ניצן וקודמה לתפקיד בכיר במח"ש) כנציגת מח"ש. **עו"ד פיכמן הרשתה לעצמה, כנראה מאחר שידעה שתקבל גיבוי לכך, להשמיץ את התובע בפני בית הדין ולהוציא את דיבתו בפני ערכאה משפטית מבלי שהייתה לו יכולת להתגונן.** גם בעניין זה הליך התובע בפני צמרת הפרקליטות, וזו "צופפה שורות" ולא עשתה דבר, חרף ההתנהלות הלא ראויה והבלתי הולמת של עובדת כלפי מנהלה.

160. לאחר שפרוטוקול הדיון הובא לידיעתו והצביע על כך שבפני בית הדין לעבודה הוצגו מצגים עובדתיים מטעים בכל הנוגע להתנהלות בפרשה, בקש התובע מצדו מגורמי הפרקליטות שעסקו בדבר לאפשר לו להציג את העובדות לאשורן בפני בית הדין בכל הנוגע להתנהלות הדברים ולהתעמרות של מנהלת מח"ש כלפי העובד; אך דרכו זו נחסמה ע"י בכירי הפרקליטות, תוך פגיעה מתמשכת בעובד שפוטר ובזכויותיו ואגב הצגת עובדות לא מדויקות בפני בית הדין.

התנייחות מבזה, משפילה ומזיקה כלפי התובע על דרך של האשמות שווא, הפצת שמועות מזיקות והוצאת לשון הרע

161. גורמים המקורבים למנהלת מח"ש הפיצו דברי כזב לפיהם התובע כביכול "מדליף" ו"פוגע בחקירות" של מח"ש. הדברים נאמרו בפורום מקצועי רחב בו נטלו חלק עובדים ותיקים וגם

עובדים חדשים. למותר לציין, כי האמירות הללו אינן נכונות והן פוגעות בשמו הטוב ובעבודתו המקצועית של התובע, וגורמות לו נזק משמעותי. יש לתובע יסוד להעריך שהדברים נאמרו על דעת מנהלת מח"ש, שכן מספר מקורבים לה נשמעו אומרים אמירות דומות. בנוסף, בעבר, בשיח אישי הטיחה מנהלת מח"ש בתובע שהוא "מדליף חומרים ופוגע בחקירה". התובע דחה את ההאשמות על הסף, הביע נכונות להיבדק בפוליגרף, וביקש ממנהלת מח"ש שככל שהוא יימצא דובר אמת, היא תסיק את המסקנות ותתפטר על רקע עלילת הכזב שרקמה נגדו. מנהלת מח"ש סירבה להצעה.

מידור ובידוד חברתי במקום העבודה תוך ביוש, ביזוי והשפלה

162. "רוח המפקד", כפי שתוארה לעיל, הובנה היטב על ידי כל עובדי המחלקה. חלק מעובדי המחלקה מסרו לתובע כי הם חוששים לדבר עמו פן יבולע להם, ואחרים מסרו כי הם נפגעים מקצועית ע"י מנהלת מח"ש.

163. יומנו של התובע, כמו גם סדר יומו, שהיו עמוסים לעייפה לאורך שנים רבות מבוקר עד ליל, התרוקנו לחלוטין וכדי להישאר רלוונטי במחלקה, התובע מעניק לעובדי המחלקה השואלים לעצתו מניסיונו המשפטי והמקצועי של למעלה משני עשורים. כפועל יוצא, אותם עובדי מחלקה חוששים להיפגע בשל הקשר המקצועי שלהם עמו.

164. מנהלת מח"ש חסמה מהתובע כל אפשרות לפעולה, אשר עלולה מבחינתה לסייע בשימור מעמדו במחלקה. הדברים הגיעו עד כדי כך שמנהלת מח"ש ביטלה באבחה אחת מסורת ארוכת שנים בה נשא התובע דברי תורה במסגרת הרמת הכוסית של ראש השנה.

165. מנהלת מח"ש גורמת לכפיפים לתובע ולעובדים בכלל להירתע מפני שיחה עם התובע ויוצרת אווירה שגורמת בפועל לעובדי מח"ש להתרחק ממנו. לא למותר לציין גם את ההיבט הנפשי של ההשפלה, הכרוך בצורך להגיע כל יום למשרד בו התובע משמש כסגן מנהל, מי שהיה מוערך ביותר על כל מנהליו, ומוצא עצמו הופך יותר ויותר ל"פרסונה נון גראטה". התובע חש כאילו הפך לאדם אחר, כשמעמדו וסמכויותיו ניטלו ממנו ועובדים מתרחקים ממנו כאילו היה מצורע.

166. אחד האירועים היותר משפילים מבחינת התובע היה כאשר גילה כי לפני מספר חודשים, כינסה מנהלת מח"ש את כלל עובדי המחלקה לארוחה משותפת לצרכי גיבוש המחלקה. **היחיד שלא הוזמן, ולכן גם לא הגיע, היה התובע.**

167. אנשי המחלקה, אשר עובדים עם התובע שכם אל שכם ונאלצים שלא בטובתם לשמש צופים במסכת ההתעמרות וההשפלות של מנהלת מח"ש בתובע, כואבים מטבע הדברים את כאבו ואת כאבה של מח"ש כולה. התנהלותה של מנהלת מח"ש מפלגת ומשסעת את המחלקה ופוגעת באפקטיביות של עבודת המחלקה. לשם הדוגמה, קבוצה אחת של פרקליטים מכנה את עצמה בקבוצת הווטסאפ הפנימית "המיץ של הזבל" על רקע ההתייחסות של המנהלת כלפיהם.

הימנעות ממתן פידבקים מקצועיים לתובע וזימונו לשימוע לקראת פיטורים ללא הצדקה מקצועית

168. כאמור לעיל, בתקופתו של מנהל מח"ש הקודם, כמו גם בתקופת כהונתם של כל מנהלי מח"ש האחרים בעבר, זכה התובע לשבחים רבים על תפקודו ואף נבחר לעובד מצטיין. למקרא כל האמור לעיל, ניתן היה להניח שמנהלת מח"ש, אשר בחרה לראות את פועלו בעין שונה, תעביר ביקורת מקצועית קשה על התובע, כדי לבסס - ולו למראית עין - את שלילת סמכויותיו, את מידורו ולבסוף אף את זימונו לשימוע לקראת פיטורים על רקע "אי התאמה" לתפקיד.

169. אלא שההיפך הוא הנכון. המשובים לשנים 2018 ו-2019, אותם העבירה מנהלת מח"ש לתובע היו טובים ובפני התובע לא הוצגו טענות או דרישות משמעותיות לשיפור. אילו היה נעשה כן, חזקה על התובע כי היה בוחן את הדברים וככל שהיה מוצא בהם טעם ענייני, היה עושה כמיטב יכולתו לתפקד לשביעות רצונה של מנהלת מח"ש.

• העתק משובים לשנים 2018 ו-2019 מצ"ב כנספח יז'

170. ניכר שלא תפקודו של התובע בשנים 2018 ואילך הוא שהוביל לשלילת סמכויותיו, למידורו, להתעמרות בו ולבסוף גם לזימונו לשימוע לקראת פיטורים. היו אלה דווקא מקצועיותו הבלתי מתפשרת ונטייתו לחתור לחקר האמת, ללא מורא וללא משוא פנים, וחוסר נכונותו של התובע להתיישר בהתאם לרצונותיהם של עו"ד ניצן, פרקליט המדינה דאז, ושל מי שנבחרה להוציא לפועל את מדיניותו בדבר "שקט תעשייתי" במערכת, מנהלת מח"ש, על רקע הרצון להחליש את מח"ש מחד ולהגשים את חזונו של המפכ"ל אלשיך בדבר פירוקה של מח"ש כארגון עויין והפיכתה לארגון "ידידותי" הקשוב לצרכי המשטרה והעומד בראשה, כל זאת על רקע חקירות תיקי רוה"מ דאז, נתניהו, והטיפול המערכתי בהם.

171. על פי נהלי ומנהגי שירות המדינה, משוב שנתי הינו עניין שבחובה ובציוד עומדת גם זכות; זכותו של העובד לקבל הכרה על הישגיו וזכותו לדעת באילו תחומים, לדעת מנהלו, עליו להשתפר. מתחילת שנת 2020 ועד עצם היום הזה, לאורך כשנתיים ימים, לא זכה התובע בשום משוב מסודר על עבודתו, כמתחייב.

172. התובע הינו ככל הנראה העובד היחיד בשירות המדינה אשר לא קיבל משוב לשנת 2020. הטענות העומדות בבסיס זימונו לשימוע לפני פיטורים מעולם לא הוצגו בפניו, מעולם לא ניתנה לו כל אפשרות להגיב עליהן והן אינן מתיישבות עם העובדה שכלל המשובים שקיבל עד כה ממנהליו, לרבות ממנהלת מח"ש הנוכחית, היו טובים. מדוע נשללה מהתובע הזכות הבסיסית לקבל משוב שנתי על שנת 2020? מדוע לא ניתנה לו שום אפשרות להתייחס לטענות כאלה או אחרות שהועלו כלפיו בדיעבד, ולבחון שמא אולי שגה בדבר כזה או אחר?

173. התשובה היא ברורה. התובע היה ונשאר עובד מצטיין, אבל מנהלת מח"ש, ככל הנראה בידיעת ובגיבוי מנהליה במשרד המשפטים, אינה מעוניינת כלל בהמשך שירותו המקצועי. וכך, כאשר שב התובע ופנה לפרקליט המדינה הנוכחי בדרישה להפסקת ההתעמרות נגדו והבהיר כי אם סמכויותיו לא יושבו לו, יאלץ להגיש תביעה לבית הדין לעבודה, הוחלט לזמנו ישירות לשימוע על מנת לפטרו.

• העתק פנייה לפרקליט המדינה מצ"ב כנספח יח'

ניסיונות התובע לערב את בכירי משרד המשפטים במתרחש

174. התובע פנה לא פעם לגורמים שונים במערכת, האמונים על הגנה על מח"ש ועל עובדיה, חלקם מכירים את התובע שנים ארוכות; ואולם הוא לא זכה לקבל כל הגנה מפני מסכת ההתעמרות הנמשכת. ככל שבכלל זכה לתשובה מגורמים אלה, היה זה בקול דממה דקה. ההתעלמות של גורמים אלה, ובראשם פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן (הנתבע מס' 3) מהתנהגותה האסורה של מנהלת מח"ש, יוצרת הסכמה שבשתיקה ובהתנהגות לכך שהיא תמשיך להתנהל כך. לפיכך, גם גורמים אלה אחראים אחריות ישירה ושילוחית ביחס להתעמרות המתמשכת בתובע. יותר מכך; לאחר פנייתו האחרונה של התובע בעניינו, הוא "נענה" בזימון משפיל לשימוע לקראת פיטורים, הנשען על טיעונים שקריים בגין אוסף אירועים ישנים בעיקרם, שמעולם לא ניתנה לו הזדמנות להתמודד איתם. בנסיבות אלה, ובאין ברירה, נאלץ התובע לפנות לבית הדין הנכבד, בבקשת סעד.

- העתקי פניות התובע בבקשה לסיוע נגד התעמרות מנהלת מח"ש מצ"ב כנספח יט

סיכום ביניים

175. כפועל יוצא מפועלו של התובע כשומר סף נחוש, מנהלת מח"ש בעצה אחת עם פרקליט המדינה דאז ניצן, הפכה את מקום העבודה שהיה לבית עבודה, לסביבת עבודה עוינת, בה הכפיפים מקבלים הוראות להסתיר מהתובע מידע, בה הוא נטול סמכויות, ובה מתייחסים אליו בפועל כאל מי שאינו נמנה כלל עם שרשרת הניהול, והכל בהכוונתה ובגיבויה של מנהלת מח"ש. בד בבד ראה התובע בעיניים כלות כיצד ההתנהלות המקצועית משתבשת, סדרי העבודה מתקלקלים, האתוס המקצועי שטופח לאורך חצי יובל מתרסק והמחלקה הופכת מיחידה מבצעית החותרת למגע והמצויה בליבת העשייה, לגוף חסר ביטחון, נרפה ונסוג; כאשר חוקרים ואנשי מודיעין, שידיהם בעבר הלא רחוק היו עמוסות לעייפה במלאכת חקירות אינטנסיבית של חשיפת פשעים ותופעות עברייניות במשטרה, מסתובבים במסדרונות המחלקה משועממים, מתוסכלים וחסרי מעש.

176. התובע פנה פעמים רבות למנהלת מח"ש בניסיון לשכנעה לממש את סיכום פרקליט המדינה לתועלת המחלקה כולה, אך לשווא, כשברקע התחוללה בחודשים האחרונים שרשרת אירועים, שרק העמיקה את המשבר.

177. הביוש, ההשפלה וההתעמרות המכוונת של מנהלת מח"ש כלפי התובע - בצד מידורו המחמיר והולך והתדרדרותה של המחלקה מבחינת הגשמת יעודה כ"שומר סף" - הם קשים מנשוא ופוגעים במצבו הבריאותי. רק לאחרונה, בעקבות אחד מאירועי הביוש וההתעמרות שיפורטו בהמשך, חש התובע כאבים של ממש בחזהו ואף מצא לנכון ליידע את בני משפחתו בדבר מצבו. נשאלת השאלה, מה צריך היה עוד להתרחש על-מנת שהגורמים האחראים בפרקליטות המדינה יתעוררו, יקבלו אחריות ויפעלו?

178. בחלוף קרוב לשנתיים בהן סיכום פרקליט המדינה מופר ברגל גסה, ומאחר שהתעמרות מנהלת מח"ש בתובע החריפה בעת האחרונה, בעוד היא נתונה בניגוד עניינים חריף שאמור היה למנוע כל עיסוק שלה בעניינו נוכח מעורבותו בבירורים שנערכים בנוגע אליה, כפי שיפורט להלן,

ולאחר שגם פניית התובע לפרקליט המדינה הנכבד הנכנס הושבה ריקם, והלכה למעשה "נענתה" בזימון לשימוע לקראת פיטורין בשל "חוסר התאמה", לא נותרה לתובע ברירה אלא לבקש סעד מבית דין נכבד זה.

179. בידי התובע קיימות דוגמאות רבות נוספות למכביר ואסמכתאות, הן באשר ליחס הבלתי הוגן לו הוא זוכה בניגוד לכל דין ולכל סיכום, הן באשר להשפלה, להתעמרות ולביוש שהוא חווה כדבר של יום ביומו בפני העובדים, והן ביחס לעלילות הכזב של מנהלת מח"ש כלפיו. הלכה למעשה, התובע ממודר מליבת העשייה במחלקה ומכל היבט הנוגע לניהולה. אגב כך נחסמת דרכו לתרום מניסיונו הרב לעבודה השוטפת, והוא מוצג מדי יום כבלתי רלוונטי בפני עובדי המחלקה לצידם צמח, מי שראו בו בעבר - ובצדק - מנהל אפקטיבי ובר סמכא. כל זאת תוך שהוא נחשף שוב ושוב, ובדיעבד, לכשלים ניהוליים ומקצועיים.

180. ההתנהלות של מנהלת מח"ש כלפי התובע, התדרדרותה המקצועית של המחלקה, וההשפלות והביוש שנעשים לו מדי יום בשער בת רבים אל מול עיני כל המחלקה, פוגעים לא רק בתובע אלא מקרינים על כל המחלקה ועל התנהלות מנהלים ביחס לכפיפים בפרקליטות המדינה כולה. מדובר בהתדרדרות הפוגעת באינטרס ציבורי חשוב הגלום בעצם קיומה של המחלקה לחקירות שוטרים ובתפקודה התקין, כמו גם בתפקודה של פרקליטות המדינה, גוף שאמור להתנהל כדוגמה וכמופת למינהל תקין ביחסי עבודה, ונוהג לבקר – ולעיתים אף להעמיד לדין – בעלי תפקידים אחרים במדינה.

181. הגשמת "חזונו" של המפכ"ל אלשיך בדבר "פירוק ארגון עויין" - מעבר למצבו של התובע ולנטרולו המוחלט כמוקד ידע מרכזי בתחום ניהול המערך המשולב של מח"ש, הורחקו ונטרלו במח"ש בעידן החדש רבים ממוקדי הידע הוותיקים והחשובים, שהיו חיוניים לתפקודה של המחלקה בכל התחומים המקצועיים. בד-בבד, הוצפה המחלקה בגורמי מקצוע חסרי כל ניסיון בתחום הייחודי של ניהול תיקי חקירות שוטרים.

182. התנהלות מנהלת מח"ש גרמה לכך שקיימת צניחה דרמטית ביחס לשנים הקודמות במספר כתבי האישום, במספר עמדות האזנת סתר ובמספר תיקי חשיפה של עבריינות שוטרים אשר הבשילו לכדי כתב אישום. צניחה בולטת זו היא **עדות אובייקטיבית מובהקת שלא ניתן להעלימה**, המצביעה בהכרח על התדרדרות ניכרת באפקטיביות של מח"ש כשומר סף, וכן על העדר ניהול יעיל, על פיחות משמעותי בערך של חתירה למגע לצורך בירור האמת אשר אפיין את המחלקה בשנים עברו, וכן על חוסר מקצועיות והעדר פיקוח ובקרה אפקטיביים.

183. מח"ש בהנהלת המנהלת החדשה הפכה להיות ממחלקה משמעותית ואפקטיבית, שומר סף נאמן ויעיל שבכוחו להרתיע שוטרים מביצוע עבירות, למחלקה מסורסת ומוחלשת, המבקשת להימנע מחקירת בכירים במשטרת ישראל והבכתם, כל זאת מלכתחילה על מנת להימנע בכל מחיר מעימות מול המפכ"ל דאז אלשיך על רקע חקירת תיקי רוה"מ דאז נתניהו והטיפול בהם.

184. בעניין זה ראש צוות חשיפה דאז סני"צ שרצר הלין וטען בפני הנהלת המשרד ובפני הנציב דוד רוזן כי המנהלת החדשה מנעה ממנו במהלך תפקידו לקבל מידע על חשדות לביצוע עבירות פליליות אגב חקירת נתניהו ואף הנחתה אותו להימנע מקבלת מידע מודיעיני ביחס לתיק המימד החמישי, להימנע מחקירה בעניין פרשת היועץ חורב ומכרז הייעוץ למפכ"ל, ופעלה לסגירת תיקים שעניינם חשדות הנוגעים לבכירים במשטרה.

185. במסגרת הבדיקה שערך הנציב רוזן בתלונתו, הביע סני"צ שרצר נכונות להיבדק בפוליגרף. יצוין כי גם התובע שהיה מעורב בנושא, דרש מרוזן להיבדק בפוליגרף הן בנוגע להסתרת מידע שעשוי היה להיות רלוונטי לתיקי נתניהו, והן בנוגע לאי הטיפול ולהסתרה שאפיינו את התנהלות בכירי אגף החקירות והמפכ"ל דאז, אלשיך, בכל הנוגע לענייניו של קצין המשטרה החשוד בניגוד עניינים ולקשריו עם גבי מוזס. חרף הבקשות להיבדק בפוליגרף והבעת הסכמה להיבדק על כל שאלה שתישאל, בפועל לא בוצעה בדיקה כזו, זאת לאור מה שנראה כסירובה של מנהלת מח"ש להיבדק וכן נוכח העובדה שבגרסה מאוחרת ומתוקנת, "תיקנה" מנהלת מח"ש הכחשה גורפת קודמת של הדברים וטענה שהיא "איננה זוכרת".

186. הנציב רוזן שבדק וחקר את הדברים קבע בהחלטתו מיום 7/3/21: **"הפרשות אופפות ענן מכביד שראוי לפרקליטות לעשות כל אשר בידה להסירו ובהקדם**. הילכך, המלצתי למ"מ פרקליט המדינה להיכנס לעובי הקורה ולעשות על פי מיטב שכלו וכוחו להסיר את העננה לטובת מעמדה ושמה הטוב של פרקליטות המדינה" ..

187. נוכח החלטה חריפה זו ניתן היה לצפות שפרקליט המדינה יעביר את המשך הבירור לגוף חקירתי חיצוני, שבכוחו לערוך את הבדיקות הנחוצות לבירור האמת, לרבות בדיקות פוליגרף, וזאת כדי להבטיח אחת ולתמיד את הסרת ה"ענן המכביד" האופף את המערכת כולה. אלא שלא כך התנהלו הדברים. **במקום להעביר את הבדיקה לגורם חיצוני, בחר פרקליט המדינה, עו"ד עמית איסמן, להותיר את הבדיקה בין כתלי הפרקליטות, והעביר את תפוח האדמה הלוהט לידי עו"ד נורית ליטמן, המשנה לפרקליט המדינה דאז, שהייתה ערב פרישה, עמיתתה לעבודה של מנהלת מח"ש, עו"ד בר מנחם**. יצוין כי הגם שאין חולק על כישוריה של המשנה לפרקליט המדינה ועל ניסיונה הרב, **למרבה הפליאה, המשנה לפרקליט המדינה לא נקטה כל פעולה נוספת לבירור האמת בפרשה מעבר למה שבדק הנציב רוזן**. וכך, למרות קביעתו של הנציב רוזן לפיה לא ניתן לפי החומר שהונח בפניו להכריע ביחס למהימנות מי מהצדדים בפרשה, ולמרות שבדיוק לשם בדיקת מקרים מסוג זה הוקמה נציבות הביקורת על הפרקליטות כגוף חיצוני, בסופו של דבר הייתה זו הפרקליטות עצמה שהכריעה בגורל הפרשה, ובלא כל בירור נוסף דחתה את טענות ראש זרוע חשיפה במח"ש, בלא שאלה התבררו עד תום.

188. כאמור, מדובר בפרשייה חמורה, שהנציב רוזן קבע, כי היא אופפת את הפרקליטות בענן מכביד, מה גם שלדברים הייתה השלכה ישירה על תיקי רוה"מ דאז, נתניהו, שבמקביל משפטו מתנהל כעת בבית המשפט המחוזי בירושלים. וכך, **בחר פרקליט המדינה לבדוק את עצמו ואת המערכת בראשותו, ולקבוע ממצאים לטובת מנהלת מח"ש, מקום בו השופט רוזן לא מצא דרך להכריע, ולמרות שבקשתו של ראש זרוע חשיפה במח"ש לעבור בדיקה בפוליגרף, ונכונותו של התובע לעבור בדיקה דומה, נותרו ללא מענה כנגד מה שנראה כסירובה של מנהלת מח"ש להיבדק בנושא**.

189. למותר לציין שהמשנה לפרקליט המדינה, עו"ד נורית ליטמן, לא מצאה לנכון בטרם גיבשה את המלצתה לזמן בפניה את סני"צ שרצר, ראש צוות חשיפה במח"ש, או מי מהמעורבים האחרים, ולהתרשם מגרסתם באופן בלתי אמצעי, כמתחייב בבדיקה מסוג זה, וממילא לא אפשרה למי מהם להיבדק בפוליגרף כפי שביקשו ואף דרשו ראש הצוות והתובע במפגיע.

190. **כאמור, הפגיעה בתובע הינה פגיעה נוספת לפגיעה במח"ש עצמה.** התובע כתב לאחרונה מסמך מפורט שהוגש לפרקליט המדינה ולמנכ"ל משרד המשפטים, המשקף לדעתו את התדרדרות מח"ש ובו הוא מציג נתונים אובייקטיביים חד-משמעיים המצביעים על מצבה העגום של מח"ש. במכתבו המפורט לפרקליט המדינה עמית איסמן, הצביע התובע על מגמה ברורה של ירידה משמעותית בכל הפרמטרים הן בנוגע למספר כתבי האישום, הן בנוגע להתפוגגות תיקי צוות חשיפה, אותו צוות שהיה בעבר צוות מוביל במח"ש והביא לחשיפת שחיתות במשטרה, תוך שאנשיו אינם מהססים לחקור עבירות חמורות, בין היתר בקרב בכירי צמרת המשטרה. כך הם פני הדברים גם ביחס לנתוני עבודת יחידת המודיעין של מח"ש, שהפכה מיחידה מקצועית ואפקטיבית לגוף משותק ועקר.

191. מעבר לנתונים האובייקטיביים שהוצגו בגרפים, המצביעים על קריסת המחלקה, התובע אף התריע בפני פרקליט המדינה על כך שקיבל פניות של פרקליטים במח"ש, אשר טענו בפניו כי במח"ש מתקבלות בעידן הנוכחי החלטות לא מקצועיות בעליל, וזאת בשל "לחץ הסטטיסטיקה" וניסיון נואש של הרגע האחרון, לתקן נתונים לקראת סיום השנה, מחשש לחשיפת קלון המחלקה ברבים. התובע דיווח למנהלת מח"ש וכן לפרקליט המדינה על ההתנהלות החמורה ועל החשש להטיית החלטות בתיקים, אך השניים לא טרחו לבדוק את הדברים ו/או לפנות לתובע בעניין ותחת זאת החריפה מנהלת מח"ש את ההתעמרות בו ביתר שאת ואף הודיעה לו שהוא מוזמן לשימוע, וזאת לאחר 23 שנות שרות רצופות ומוצלחות במחלקה, שנים ארוכות בהן זכה למחמאות, לשבחים ולהכרה בהצטיינותו מכל מנהליו, כמו גם מצמרת משרד המשפטים כולה.

• העתק סיכום סגן מנהלת מח"ש מצ"ב **כנספח כ'**

חלק שלישי: התעמרות בכירי משרד המשפטים בתובע בעקבות התמודדותו

לתפקיד פרקליט המדינה

192. כאמור לעיל, אחרי שכל תלונות התובע לממונים עליו בפרקליטות המדינה למנוע לאלתר את ניטרולו משרשרת הניהול לא זכו לאוזן קשבת, הוא נעתר להזמנת גורמים בצמרת הפרקליטות בעבר ובהווה, שהציעו לו להיכנס למח"ש לפרישה בתנאים מיטיבים.

193. תוך כדי המו"מ לפרישתו, ולאחר שהוצעו לו הצעות מפתות מצד המערכת, התובע התלבט בין פרישה לבין המשך השרות במח"ש בניסיון לתקן את המעוות, ביחד עם פרקליט המדינה שייבחר, ובסופו של דבר בחר להישאר ולשרת.

194. בהמשך, לנוכח מצב הפרקליטות והצורך להגביר את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק, החליט התובע להציג את מועמדותו למשרת פרקליט המדינה, תפקיד בו סבר שיוכל להשפיע על אופן התנהלות הפרקליטות. ואכן, התובע הגיש את מועמדותו למשרת פרקליט המדינה.

195. ביום 1/11/20, לאחר שהתובע הגיש את מועמדותו למשרת פרקליט המדינה, גורם בכיר בלשכת מ"מ פרקליט המדינה שלח מסרון בקבוצת הנהלה בכירה ומצומצמת, אליו צירף ידיעה בתקשורת אודות הגשת מועמדות התובע למשרת פרקליט המדינה, ובמסרון הוא הודיע כהאי לישנא: **"הכרותכם שהיום המועד האחרון שלו להשיב להצעת מומ לפרישה... והרי התשובה... בעיקרון מחר אמור לצאת מכתב שימוע לפני פיטורין"** (להלן: **"המסרון מלשכת**

פרקליט המדינה").

• העתק המסרון מלשכת פרקליט המדינה מצ"ב כנספח כא'

196. האולטימטום, עליו נודע לתובע לראשונה מהמסרון שנשלח מלשכת פרקליט המדינה, וההודעה המבזה על הפתיחה הצפויה בהליך פיטוריו, הבהירו לתובע ביתר שאת את שידע עוד קודם לכן, כי אל לו לנטוש את המערכה. כשליח ציבור בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, הבין התובע שעזיבת המערכת בנסיבות אלה תהיה שקולה להפקרת משמרת דווקא בשעה שהציבור זקוק לו. לפיכך, הודיע התובע כי החליט להישאר במערכת ולא לפרוש בתנאים מיטיבים כאלה או אחרים, וכי בהתאם לכך, בכוונתו להמשיך לשרת כסגן מנהלת מח"ש ולהיאבק על השבת מלוא סמכויותיו, כדי שיוכל לממש את שליחותו כראוי.

197. ככל הנראה, אחד מחברי הקבוצה המצומצמת הפיץ את המסרון מלשכת פרקליט המדינה בקרב עובדים שונים במשרד המשפטים, ומהר מאוד הפך המסרון לשיחת היום. יצוין כי מכתב שימוע לפני פיטורין נשלח לתובע רק לאחרונה, כשנה מאוחר יותר, אך בפני עמיתיו והכפופים לו הוא נחשב החל מאותה עת ואילך ל"גבר מת מהלך".

198. אם בכך לא די, המסרון מלשכת פרקליט המדינה, שהופץ ברבים, הגיע לידי כתב עיתון "הארץ" נטעאל בנדל, שפרסם אותו ביום 9/11/20 בכתבה באתר העיתון (להלן בהתאמה: "הכתב" ו-"הכתבה").

• העתק הכתבה מצ"ב כנספח כב'

199. מתוכן הכתבה עלה בוודאות, כי באופן חסר תקדים, גורמים מתוך הפרקליטות תידרכו את הכתב וטענו בפניו, כי התובע "מועמד לפיטורים מתפקידו בגין 'אי התאמה'", ואף טענו בכזב, כאילו התובע הגיש את מועמדותו למשרת פרקליט המדינה כדי למנוע את "פיטוריו הצפויים", כביכול. עוד נטען בכתבה כלפי התובע, בכזב, כי הוא הסית עובדים נגד מנהלת מח"ש והוציא חומרים פנימיים (להלן ביחד: "הטענות הכוזבות").

200. דרישותיו המיידיות, החוזרות והנשנות של התובע להסיר את העננה שריחפה מעל ראשו בעקבות פרסום המסרון מלשכת פרקליט המדינה והטענות הכוזבות, בין היתר נוכח התמודדותו על משרת פרקליט המדינה, לא זכו לכל מענה.

201. היועמ"ש נמנע מלהשיב לדרישת התובע, כי יתייחס לתוכן המסרון מלשכת פרקליט המדינה, בו מי שנחזה להיות גורם מוסמך בישר לקבוצה מצומצמת של בכירים, על כוונה מוגמרת להוציא לתובע מכתב שימוע לפני פיטורין. היועמ"ש אף נמנע מלהתייחס לשאלה אם אכן קיימת כוונה שכזו בכלל, ובראי תוכן ההודעה בפרט. כן נמנע היועמ"ש מלהתייחס לתוכן הטענות הכוזבות ולפרסם הכחשה אודותיהן.

202. היועמ"ש אף התעלם מדרישות קודמות של התובע, בשלושה מכתבים ששלח בנושא זה, לערוך בירור ביחס להדלפת המסרון מלשכת פרקליט המדינה וביחס לתדרוך הכתב בנוגע לטענות הכוזבות.

203. ביום 26/11/20 פנה התובע ליועמ"ש וחידד בפניו, כי בנסיבות אלה, לא הסיר היועמ"ש את העננה הכבדה שרובצת מעליו. התובע דרש את הבהרתו החד-משמעית של היועמ"ש לכך שלא רק שלא התקבלה החלטה לפתוח נגדו בהליך פיטורין, כפי שהבהיר, אלא שאין כוונה לפתוח נגדו בהליך פיטורין, בין באמצעות ההבהרות הנדרשות, לרבות ההבהרה, כי אין כוונה לפתוח בהליך פיטורין, ובין באמצעות מיצוי מידי של הליך הפיטורין, ככל שקיימת כוונה לנקוט בו.
204. להשלמת התמונה יתואר, כי התובע עתר לבג"צ בבקשה לדחות את כינוס ועדת האיתור לפרקליט המדינה כל עוד לא הוסרה העננה מעל ראשו. עתירתו של התובע לבג"צ נדחתה וזאת מחמת קיומו של מעשה עשוי – עד שנדרש בית המשפט העליון לסוגיה, כבר הוחלט למנות את עו"ד עמית איסמן לתפקיד פרקליט המדינה. טענותיו של התובע לא נדונו לגופן ולא ניתנה בהן הכרעה.
205. במעשים המתוארים לעיל, אפשרו בכירי משרד המשפטים את השפלתו ואת ביזויו של התובע בפרהסיה, ובפרט מול כלל עובדי משרד המשפטים ואנשי מח"ש. התובע הפציר ביועמ"ש, כי ככל שיש כוונה לפטרו, ייערך הליך מהיר, אך היועמ"ש בחר להתעלם מכך ולהשאיר את הדברים תלויים באוויר. התובע נותר, כאמור, "גבר מת מהלך".
206. מיותר לציין, כי עד היום, למרות שהוכח כי המסרון כלל מידע שגוי, מקורו לא נבדק ולא ננקטו כל צעדים נגד הגורמים המעורבים בשליחתו, בהפצתו ובהדלפתו. דמו של התובע הותר לכל.
207. לאחרונה, לאחר ששב והתרה התובע על המשך ההתעמרות בו ובקש את פרקליט המדינה איסמן לפעול להפסקתה - שאם לא כן תוגש תביעה זו, הוא זומן לתדהמתו לשימוע לפני פיטורין בנימוק המופרך שעניינו "אי התאמה" לתפקיד, אותו מילא בהצלחה יתירה לאורך שנים ארוכות.
208. לתובע לא זכור מקרה קודם, בו המערכת המשפטית התגייסה במלוא כוחה נגד אדם אחד ואפשרה כך את השפלתו ורמיסתו ברבים.

הטיעון המשפטי:

209. התובע יטען, כי השתלשלות העניינים בפרשה, שראשיתם בעמידתה המקצועית האיתנה של מח"ש בפרשת ריטמן בשלהי שנת 2015, עמדה שזכתה בדיעבד לאישור בית המשפט העליון, דרך התנהלות המערכת בפרשת אום אל חיראן החל בשנת 2017 ואילך, אגב הסתרת עמדת מח"ש והמשנה לפרקליט המדינה והעלמתן מסיכום הדיון ומפרטי ההחלטה בפרשה, וכלה בהתנהלות מול התובע בסמוך לאחר שמנהל מח"ש הקודם פרש סופית מתפקידו ומנהלת המחלקה החדשה נכנסה ללשכתה, בחסות פרקליט המדינה דאז ובברכת המפכ"ל דאז אלשיך, ההתנהלות כלפיו מצד גורמים שונים בפרקליטות, במח"ש, בראשם פרקליט המדינה דאז, עו"ד ניצן, ומנהלת מח"ש החדשה, עו"ד קרן בן מנחם, עולה כדי התעמרות בעבודה.

210. התובע יטען, כי הגם שהתעמרות בעבודה טרם נכנסה באופן פורמאלי לספר החוקים הישראלי, הרי שהיא אסורה בדין הישראלי המהותי. הצעת החוק למניעת התעמרות בעבודה עברה בשנת 2015 בקריאה טרומית בתמיכה של מספר רב של חברי כנסת; כיום היא מונחת מחדש על שולחן הכנסת על ידי חברי הקואליציה (הצעת החוק למניעת התעמרות בעבודה, התשפ"א-2021) 1 (להלן: "הצעת החוק").

211. התובע יטען, כי סעיף 3 להצעת החוק קובע את הגדרת "התעמרות בעבודה", וכי הגדרה זו מצאה ביטוי בשורת פסקי דין מהשנים האחרונות. וזו ההגדרה שבהצעת החוק:

"התעמרות במסגרת עבודה היא התנהגות חוזרת ונשנית כלפי אדם, במספר אירועים נפרדים, שיש בה כדי ליצור עבורו סביבה עוינת במסגרת עבודה, לרבות אחת או יותר מהתנהגויות אלה:

(1) התייחסות מבזה או משפילה או מזיקה כלפי אדם, לרבות באמצעות צעקות, קללות, האשמות שווא, או הפצת שמועות מזיקות;

(2) שיבוש יכולתו של אדם לבצע את תפקידו, לרבות באמצעות הצבת דרישות בלתי סבירות או יצירת תנאים בלתי סבירים לביצועו, שאינם נחוצים לביצוע התפקיד ואינם מטעמים ענייניים, כגון היטפלות קנטרנית למעשיו, הצגת דרישות או שינוין באופן שלא ניתן להתמודד עמן, שליטה הדוקה באופן בלתי סביר על פעילותו במסגרת עבודה או הצרה, בפועל או בכוח, של סמכויותיו או תחומי אחריותו כנגזר מתפקידו, מטעמים בלתי ענייניים וכשביצוע העבודה אינו מחייב זאת;

(3) הטלת משימות על האדם שמטרתן מילוי צרכיו האישיים של אחר ושאינן נוגעות לתחומי תפקידו;

(4) הכפפתו של אדם לאווירה של פחד ואימים;

(5) ייחוס עבודתו, הישגיו והצלחותיו של אדם לאדם אחר או ייחוס לאדם כישלונות לא לו, תוך הסתרת עובדות או הצגה מעוותת שלהן;

(6) נקיטת פעולות שיש בהן כדי להוביל לבידוד מקצועי או חברתי של האדם;

(7) נקיטת פעולות שיש בהן כדי לפגוע באופן בלתי סביר בפרטיותו של האדם".

¹ הצעת החוק למניעת התעמרות בעבודה, התשפ"א-2019 הונחה על שולחן הכנסת על ידי חה"כ מירב מיכאלי ואח' (להלן: "הצעת החוק"). ראו גם: דברי הכנסת, 31.5.2021, חוברת ט' ישיבה כ"ב.

212. התובע יטען, כי בתי הדין לעבודה אימצו את הגדרת ההתעמרות האסורה של הצעת החוק ושילבו אותה בדיני העבודה הכלליים. כך, נכון להיום, איסור ההתעמרות בעבודה הוא פרי ההלכה הפסוקה, כפי שנקבע בשורת פסקי דין². מכוח פסיקה זו, התעמרות בעבודה אסורה בכל מקומות העבודה, כולל כמובן כאשר המעסיקה היא מדינת ישראל.

213. בעניין נפתלי הובהר:

”בעת האחרונה גברה המודעת להעסקה פוגענית הנקראת גם התנכלות תעסוקתית או התעמרות במקום העבודה. מדובר בהתנהגות מטרידה ומשפילה שאינה פיזית, המופנית כלפי עובדים באופן חוזר ונשנה. התנהגות זו נושאת פנים רבות ובכלל זה פגיעה בעובדים באמצעים מילוליים (צעקות ביקורת לא מוצדקת וכד’), פגיעה במעמדם של העובדים ומתן משימות משפילות, ניטור יתר, בקרת יתר, דקדקנות יתר, הפגנות שליטה והתנהגות אימפולסיבית והרסנית. אין מדובר במקרה חד פעמי אלא בחשיפה מתמשכת למעשים מעין אלה...”

הצעת החוק למניעת התעמרות בעבודה, התשע”ה - 2015 עברה בכנסת בקריאה טרומית בחודש 7/2015, ובדברי ההסבר להצעת החוק הודגש כי מדובר בתופעה חברתית נפוצה הפוגעת בעובדים רבים, כי התעמרות במסגרת עבודה היא התנהגות פוגענית המופנית כלפי אדם באופן חוזר ונשנה, לא במסגרת אירוע “חריג” וחד-פעמי אלא במספר אירועים נפרדים, ויוצרת עבור האדם סביבה עוינת במסגרת עבודה, וכי התעמרות במסגרת עבודה פוגעת בכבוד האדם, בחירותו, ברווחתו, ביכולתו לבצע את עבודתו ובתפקודו המקצועי. לא אחת פוגעת ההעסקה הפוגענית אף בבריאותו הגופנית או הנפשית של העובד.

ביטוייה המעשיים של התעמרות בעבודה הם רבים ומגוונים. היא יכולה לבוא לידי ביטוי בצעקות, בקללות, בהאשמות שווא, בהפצת שמועות מזיקות, בגרימת נידויו של אדם או החרמתו, במתן משימות משפילות, בפגיעה בדימויו, בפגיעה ביכולתו לבצע את תפקידו או בפגיעה בסיכווייו להצליח או להתקדם בעבודה וכיו”ב.”

---

² סעי' (ים) 38335-03-14 מנחם נפתלי נ' מדינת ישראל ואח', 10.2.2016 (להלן: "עניין נפתלי"); ערעורים בעניין זה נדחו על ידי בית הדין הארצי ועל ידי בית המשפט העליון (ראו למשל: ע"ר (ארצי) 26773-10-16 נתניהו – נפתלי ואח', 9.3.2017; בג"ץ 2721/17 נתניהו נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח', 11.7.2017). סעי' (י-ם) 16783-04-14 גיא אליהו – מדינת ישראל ואח', 31.5.2016. סעי' (נצי) 35082-03-12 אביטל – המכללה האקדמית עמק יזרעאל ע"ש מקס שטרן, 10.2.2016. סעי' (תי"א) 25725-05-14 קפר – סקאן דוק בע"מ, 29.5.2016. סעי' (תי"א) 53849-07-15 וייס – ריסקו בע"מ, 16.6.2016. סעי' (ירושלים) 67012-07-18 מיכאלי – עיריית ירושלים, 21.2.2021 – ערעור שהוגש נמחק בהמלצת בית הדין הארצי לעבודה. סעי' (תי"א) 36775-04-18 תובל – עיריית ת"א, 24.10.2019 – ערעור שהוגש נמחק בהמלצת בית הדין הארצי לעבודה. סעי' (תי"א) 11912-08-17 בן שלמה – מדינת ישראל, משרד הביטחון, 15.2.2020 – ערעור שהוגש הביא להגדלת סכום הפיצוי ששולם לעובד. סעי' (תי"א) 19472-07-16 רוזיה מג'ר – כ. בונוס הפצות בע"מ, 6.7.2018; עע (ארצי) 51279-03-19 שלום בן חמו – עיריית בת ים ואח', 10.9.2021.

214. התובע יטען כי התנהלות המעסיקה, הנתבעת 1, וגורמים בקרבה, ובפרט הנתבעת 2 והנתבע 3 כלפיו, עולה כדי התעמרות בעבודה ובעיקר: התייחסות לא עניינית, נקמנית, מבזה ומשפילה, הכוללת האשמות שווא והפצת שמועות מזיקות; שיבוש היכולת לבצע את התפקיד, ובין היתר על דרך של פגיעה בסמכויות, הצרת סמכויות בפועל ובכוח בשונה מהגזר מתפקידו וללא הצדקה עניינית; הכפפתו לאווירה של פחד ואיומים; ונקיטת פעולות שיש בהן כדי להוביל לבידוד מקצועי וחברתי.

215. התובע יטען, כי התנהלות הגורמים השונים בפרקליטות, במשטרה וכיום גם במח"ש, גרמה לו עוגמת נפש רבה ופגעה במסלול הקידום שלו שהוא חלק מחופש העיסוק. התובע יטען, כי זכותו של אדם לאופק קידום הוכרה גם היא בהלכה הפסוקה.

216. התובע יטען, כי התעמרות תעסוקתית כמוה כהפרה של חוזה עבודה וכי ההלכה הפסוקה גם פיצתה עובדים בגין התעמרות תעסוקתית, בסכומי כסף העומדים בזכות עצמם.

217. התובע יטען, כי זה מכבר הוכר בדין הישראלי הדמיון בין חלק מהנזקים שגורמת התעמרות בעבודה לבין חלק מהנזקים שגורמת הטרדה מינית בעבודה³ וכי לפיכך יש הצדקה להיקש מהחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח-1998.

הסעדים המבוקשים:

218. התובע יטען, כי בהיעדר הוראת חוק ספציפית המסדירה את שיעור הפיצוי המגיע לו בתנאים של התעמרות תעסוקתית, ראוי ומוצדק הוא כי בית הדין הנכבד יפסוק לו פיצוי בגובה **350,000 ש"ח**, וזאת בהיקש משפטי משיעור הפיצוי הקבוע בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 ונוכח קביעת בית הדין לעבודה כי על מספר הטרדות זכאי הנפגע לפסיקת סכומים בהתאם.

219. התובע יטען עוד, כי מגיע לו סכום נוסף בגובה **150,000 ש"ח** על עוגמת נפש ופגיעה באופק הקידום שלו.

220. הסעדים הנתבעים, אם כן, הם:

- א. סעד הצהרתי, כי התנהלותם של הנתבעים עולה כדי התעמרות אסורה בעבודה.
- ב. סעד הצהרתי, כי בהתנהלותם המתעמרת גרמו הנתבעים לתובע נזק ועוגמת נפש.
- ג. סעד כספי בגובה 350,000 ש"ח בגין התעמרות אסורה בעבודה.
- ד. סעד כספי בגובה 150,000 ש"ח בגין עוגמת נפש ופגיעה באופק קידום.

---

³ עניין נפתלי.

סוף דבר :

221. בית הדין הנכבד הוא בעל הסמכות העניינית והמקומית לדון בעתירה.
222. בכוחו של בית הדין הנכבד לברר את האמת לאמיתה, על יסוד ראיות מוצקות המצויות בידי התובע, ואגב כך לאפשר לאור השמש לפזר ולו במעט את החשכה האופפת את התנהלות המערכת מאחורי הקלעים, על מנת להבטיח אגב מאבקו של התובע שאיש מאנשי מח"ש, פרקליטות המדינה ומערכת האכיפה בכללותה לא יחשוש בעתיד מלמלא את תפקידו באמונה וביושר מחשש שיבולע לו.
223. הגם שתביעה זו עוסקת בעניינו של התובע, חשיבות בירורה חורגת מעניינו הפרטי; תביעה זו נוגעת, בין היתר, לעתידה של המחלקה לחקירות שוטרים כ"שומר סף", לעתידה של המשטרה ושל פרקליטות המדינה כגופים שומרי חוק וכפופים לחוק, ובעיקר לעתידם ולהכוונת התנהגותם של משרתי ציבור מסוגו של התובע, חוקרים, פרקליטים ומנהלים במערכת, אלה העומדים לאורך שנים בחזית העשייה, ונמנים על הזן הבוחן ראיות ומידע בדרך מקצועית, ללא מורא וללא משוא פנים; אלה שאינם מוכן "להתיישר" עם ציפייה כזו או אחרת, מפורשת או משתמעת, של גורם ממונה כזה או אחר, בכיר ככל שיהיה, אשר חוטא לתפקידו, וסבור שמותר לו בשם "אינטרסים של מדינה" לשקול שיקולים זרים, שאין בינם ובין מלאכת בירור האמת ועשיית הצדק עליה מופקדת מערכת האכיפה, ולא כלום.
224. בית הדין הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין, לקבל את הבקשה לסעדים המפורטים בתביעה, ולפסוק כנגד הנתבעים גם שכר טרחה והוצאות, כדין.

עודד סבוראי, עו"ד   סיון האוזמן, עו"ד
ב"כ התובע

היום, 29/11/21